

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

2 / 2019

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych Vás uvítal při čtení letošního čísla našeho zpravodaje.

Rád bych Vás ve stručnosti informoval o dění v našem městě. Před dokončením je v této chvíli odkanalizování spádových obcí. Chtěl bych především poděkovat všem občanům za trpělivost, protože v takovémto objemu prací se nelze vyhnout uzavírkám a rozkopaným vozovkám. Všechny řady jsou již hotové a v tuto chvíli je zřízeno více než 80 % všech šachet.

Dokončení stavby nám bohužel komplikuje přeložka plynu v ulici U Barboriky, ale všechny zbylé přípojky jak tlakové, tak gravitační budou dokončeny ve stanoveném termínu. Jsem velice rád, že touto stavbou jsou veškeré spádové obce a místní části plně zásitovány infrastrukturou (voda, plyn, kanalizace), za což patří velký dík i předchozím zastupitelům a starostům.

Během letních prázdnin bude dokončena nová počítačová učebna v ZŠ, na kterou město získalo dotaci ve výši téměř 2 milionů Kč od MAS Svatojiřský les.

Kuchyň ve školce bude vybavena novým konvektomatem a potřebnou vzduchotechnikou v hodnotě půl milionu Kč. Tyto prostředky zastupitelstvo města vyčlenilo nad rámec schváleného městského rozpočtu z rezervního fondu. Do budoucna se i tak počítá s její celkovou rekonstrukcí a také s rekonstrukcí kuchyně v základní škole.

V minulém čísle jsem Vás informoval o tom, že by se v letních měsících měla začít opravovat ulice Spojovací. Bohužel došlo ke změně podmínek, které musíme respektovat. Středočeský kraj požaduje nejprve převedení městských pozemků do svého vlastnictví a teprve poté zahájí rekonstrukci. Administrativa spojená s tímto převodem je časově náročná a termín realizace se tím pádem odsouvá.

Během léta bude naučná stezka kolem Holských rybníků osazena informativními tabulemi, které seznámí návštěvníky s přírodním bohatstvím této lokality.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří nám pomáhají – zejména pánům Jiřímu Rejskovi, Janu Nožičkovi, Jiřímu Vorlovi, Františku Krumpholcovi a Josefu Motejlovi.

V současné době také probíhá revitalizace ploch kolem Návesního rybníka v Podlužanech, kde nově vznikne dětské hřiště, obdobně jako na Staré a Nové Hasině.

Závěrem mi dovoluji, abych byl trochu osobní. Nestává se každý den, aby Váš portomek dosáhl mety nejvyšší. Moje dcera Adéla Kapalová se stala mistryní světa v pole art, které se konalo v polovině dubna v ruském Novosibirsku. Jsem velice dojatý a také pyšný na to, co ve svých 15 letech dokázala. Zastupitelstvo města ocenilo Adélu pamětní plakétou za šíření dobrého jména města a za reprezentování ČR v pole art, která jí byla předána při slavnostním vyřazení žáků 9. třídy.

Přeji Vám krásné letní dny.

*Petr Kapal,
starosta*

SLOVO FARÁŘE

Milí čtenáři Rožďalovicka, když se řekne červenec či srpen, pravděpodobně si my starší vybavíme krásné vzpomínky na dvouměsíční prázdniny, na které jsme se po celý školní rok těšili. V tom se lidé nemění, a i současní školáci se, podobně jako my, těší na dva měsíce volna a rozmanitého vyžití. Příchod července do Rožďalovic ale ohlašuje i blížící se tradiční Karmelskou pouť, kdy poutníci mířili do kostela svatého Havla k milostnému oltáři vpředu kostela po pravé straně, zasvěcenému Panně Marii Karmelské, kdy jí svěřovali, co měli na srdci, aby se za ně u Boha přimlouvala. Letošní rok se ale v této historii pouti bude vymykat. Během mše svaté totiž přijme navíc sedm kandidátů jednu ze sedmi svátostí církve – svátost biřmování, přijme pečeť Ducha svatého.

Tato svátost se stejně jako svátost křtu přijímá jednou za život a jejím přijetím se dovršuje uvedení do křesťanského života. Někdy též bývá nazývána jako svátost křesťanské dospělosti. V Písmu svatém bychom o mimořádném seslání Ducha svatého mohli číst například ve Skutcích apoštolských, kde svatý Lukáš popisuje přijetí Ducha svatého apoštoly takto: „Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vtržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ Je pravděpodobné, že nebudeme svědky takto navenek znatel-

ného působení Ducha svatého, ale v srdci člověka Duch svatý znatelně působit bude, a to do té míry, do jaké mu každý dá ve svém srdci prostor. Proto se budeme nejen při mši svaté za biřmovance modlit.

Slavnostní mše svatá se letos uskuteční 21. července v 10.00 v kostele sv. Havla v Rožďalovicích a hlavním celebrantem bude náš litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Srdečně Vás na ni zvou, a nejen na ni, po mši svaté bude následovat pohoštění v restauraci na fotbalovém hřišti. Přeji Vám požehnané prázdniny a těším se, že se s Vámi uvidím nejen na letošní Karmelské pouti.

Váš P. Lukáš Hrabánek

Zastupitelstvo schválilo:

- žádost ZŠ a MŠ G. A. Lindnera na projekt z OP VVV nazvaný EUŠkola pro život II s rozpočtovanou částkou 1 593 864 Kč,
- poskytnutí finančního daru ve výši 30 000 Kč rodině v Rožďalovicích, které byla příčiněním živelné katastrofy zcela zničená střecha domu,
- podání žádosti o dotaci dle výzvy MAS Svatojiřský les – IROP – Jednotky požární ochrany, vazba na výzvu ŘO IROP č. 69 „Integrovaný záchranný systém – integrované projekty CLLD“,
- podání žádosti o dotaci dle výzvy MAS Svatojiřský les – IROP – Doprava, vazba na výzvu ŘO IROP č. 53 „Udržitelná doprava – integrované projekty CLLD“,
- přijetí finančního příspěvku ve výši 10 000 Kč na pořádání Plesu měst a obcí nymburského regionu,
- podání žádosti o dotaci na Ministerstvo kultury ČR, program podpory obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností v roce 2019 pro projekt „Socha sv. Jana Nepomuckého – Rožďalovice – restaurování“,
- podání žádosti o dotaci na Ministerstvo zemědělství ČR – údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny pro projekt „Restaurování křížků v k. ú. Zámostí u Rožďalovic, město Rožďalovice“,
- navýšení příspěvku o 92 878 Kč ZŠ a MŠ G. A. Lindnera na novou smažící pánev do školní jídelny základní školy,
- obecně závaznou vyhlášku č. 2/2019 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu a nakládání se stavebním odpadem,
- nový spisový a skartační plán,
- závěrečný účet města za rok 2018 a vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad,
- účetní závěrku města za rok 2018 včetně výsledku hospodaření za účetní období 2018 sestavenou ke dni 31. 12. 2018 – výsledek hospodaření 7 481 882,89 Kč,
- účetní závěrku ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice včetně výsledku hospodaření za účetní období 2018 sestavenou ke dni 31. 12. 2018. Organizace vykázala ze svého hospodaření zisk ve výši 27 090,60 Kč. Zastupitelstvo schvaluje převod výsledku hospodaření do rezervního fondu v celkové výši,
- veřejnoprávní smlouvu č. 14/2019 o poskytnutí finanční dotace Nadačnickému fondu Jendy Rajmana ve výši 25 000 Kč na financování Muzea klasického knihařství,
- navýšení základního kapitálu VaK Nymburk, a. s., formou peněžitého vkladu ve smyslu ustanovení § 474 až 494 zákona o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb. oproti vydání příslušného počtu kmenových akcií znějících na jméno o jmenovité hodnotě 1000 Kč,
- dodatek č. 1 k veřejnoprávní smlouvě č. 6/2019 o navýšení příspěvku TJ Sokol Rožďalovice o 30 000 Kč na pokrytí zvýšených nákladů na pojištění a provedené revize,
- veřejnoprávní smlouvu č. 15/2019 o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 3000 Kč na provoz Linky bezpečí v roce 2019,
- veřejnoprávní smlouvu č. 16/2019 o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 50 000 Kč na činnost a provoz farního úřadu v roce 2019,
- změnu doby při přijímání prohlášení o uzavření manželství od 1. 1. 2020. Od dávací dny – pátek 12–14 hodin, každá 1. a 3. sobota v měsíci 12–14 hodin.

(red)

Jedlé tuky a oleje je v současné době možné odevzdat v uzavřených plastových obalech do sběrné nádoby umístěné na MěÚ Rožďalovice

**PRO MĚSTSKÝ ARCHIV KOMPLETUJEME
ROŽĎALOVICKO, KTERÉ VYCHÁZELO
V LETECH 1975-1990.
MÁTE-LI NĚJAKÁ STARŠÍ ČÍSLA A CHTĚLI
BYSTE JE VĚNOVAT, ODEVZDEJTE JE PROSÍM
NA MĚSTSKÉM ÚŘADĚ.**

V Rožďalovicích vyhrálo ANO 2011

Volby do Evropského parlamentu (EP) v roce 2019 se v Česku konaly v pátek 24. a v sobotu 25. května v rámci celoevropských voleb do EP. Česko bylo jedinou zemí, kde se volilo dva dny.

Nově zvolený EP by měl mít stejně jako doposud 751 křesel, Česká republika v něm má mít stejně jako dosud 21 zástupců. Původně se měl počet mandátů snížit na 705 v důsledku plánovaného vystoupení Spojeného království z Evropské unie, protože se však termín opakovaně odkládal, začala se britská vláda připravovat na účast ve volbách. Čeští občané mohli vybírat kandidáty z 39 politických uskupení, což bylo uváděno jako velmi vysoké číslo (kupř. v Itálii se v těchto volbách ucházelo 18 stran a hnutí). V ně-

kolika obcích byly volby spojené s místními referendy.

Ve všech krajích kromě Prahy vyhrálo ANO 2011, celkově získalo 21,18 % hlasů a šest mandátů do Evropského parlamentu. Za ANO následovala ODS (čtyři mandáty), tři mandáty získali Piráti a STAN + TOP 09. Po dvou mandátech obdržela SPD a KDU-ČSL a jako poslední se do EP dostala KSČM se ziskem jednoho mandátu.

Volební účast byla 28,72 %, je tak třetí nejnižší volební účastí ze všech států EU po Slovinsku (28,29 %) a Slovensku (22,74 %).

VÝSLEDKY VOLEB V ROŽĎALOVICÍCH

V našem městě přišlo volit 21,32 % oprávněných voličů z celkového počtu 1285.

Odevzdaných a platných obálek bylo 274. Výsledky volby na prvních dvou místech kopírovaly ty celostátní. I u nás zvítězilo hnutí ANO (81 hlasů), následovala její ODS (43 hlasy). O třetí místo se podělily STAN + TOP 09 a SPD (28 hlasů) a Piráti získali 23 hlasů. Celkové výsledky voleb jsou shrnuty v tabulce níže.

Pokud jde o volební účast v rámci nymburského okresu, skončily Rožďalovice na pomyslném pátém místě od konce. Ještě nižší účast než u nás byla ve Strakách (21,20 %) a Pískové Lhotě (21,19 %). Pod 20 % voličské účasti pak zaznamenaly Žitovlice (19,35 %) a vůbec nejnižší účast byla v Milovicích (17,91 %).

Marcela Ešnerová

Strana	Platné hlasy			
	Číslo	Název	Celkem	v %
	5	ODS	43	15,69
	6	ANO, vytrollíme europarlament	7	2,55
	7	ČSSD	6	2,18
	9	KSČM	17	6,2
	11	SPR – RSČ Miroslava Sládka	4	1,45
	12	Koalice Rozumní, ND	7	2,55
	13	Volte Pravý blok www.cibulka.net	3	1,09
	14	NE-VOLIM.CZ	1	0,36
	16	Vědci pro Českou republiku	1	0,36
	23	TVŮJ KANDIDÁT	1	0,36
	24	HLAS	3	1,09
	26	Koalice STAN a TOP 09	28	10,21
	27	Česká pirátská strana	23	8,39
	28	SPD	28	10,21
	29	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	1	0,36
	30	ANO 2011	81	29,56
	31	Agrární demokratická strana	2	0,72
	34	Demokratická strana zelených	1	0,36
	36	Koalice Soukromníci, NEZ	2	0,72
	39	KDU-ČSL	10	3,64
	40	Alternativa pro ČR 2017	5	1,82

Během jara došlo k proměně interiéru městské knihovny

Od června je v Galerii Melantrich otevřeno městské infocentrum

Při březnové vichřici byla vážně poškozena střecha hospodářské budovy na Babínku za Bučickým rybníkem

Rakouští milovníci železnice si objednali a na naší trati fotografovali tzv. fotovlak (13. dubna)

Ani do konce června se nepodařilo zprovoznit mostek na hrázi Hasinského rybníka

V květnu došlo při dopravní nehodě k poničení sochy svatého Jana Nepomuckého v Zámostí

Na Staré a Nové Hasině vznikla nová dětská hřiště

Koncem dubna byla provedena pokládka kanalizace v ulici U Barborky mezi zámekem a hřbitovem, během dalších dvou měsíců pak pokračovala její výstavba zavedením jednotlivých přípojek v této části města a ve spádových obcích

Během května byla dokončena rekonstrukce ulice Za Hřištěm, náklady dosáhly bezmála 2 200 000 Kč

V sobotu 6. dubna jsme přivítali tyto nové občánky: Adam Čejka, Andreas Kovářič, Barbora Halíková, Jan Jiří Nečas, Veronika Trmalová, Matyáš Najmon, Lucie Iris Görnerová

Téměř sedm desítek milovníků vážné hudby si mohlo vyslechnout v úterý 7. května v podvečerních hodinách v kostele sv. Havla společné vystoupení harfistky Jany Bouškové a Dvořákova komorního orchestru pod vedením dirigenta Jaroslava Vodňanského

Nevšední hudební zážitek nabídly posluchačům mnichovohradištské pěvecké sbory Continuo a Zvonky, které pod vedením manželů Hejlových vystoupily v sobotu 27. dubna v kostele svatého Havla

V pátek 10. května proběhla v Muzeu klasického knihařství vernisáž výstavy Vtípký Karla Kinského. Tento turnovský patriot se umělecky zaměřoval především na drobnou grafiku (ex libris). Býval častým hostem u knihaře Jendy Rajmana, spolu s ním také vydal v roce 1941 cyklus úsměvných fotomontáží nazvaný Karel Kinský u Rajmana. Zájemci o jeho dílo mohou výstavu navštívit do 15. září

První červnovou sobotu vystoupil v kostele sv. Havla v rámci hudebního festivalu Foersterova Osenice 2019 smíšený pěvecký sbor Hlahol Nymburk (na snímku), Salvátor Chrudim a Vysokoškolský umělecký soubor Pardubice

Více než tisícovka návštěvníků zavítala v sobotu 29. června do areálu FC Trnavan na Rožďalovické letní slavnosti. Pro děti byly připraveny různé atrakce, v rámci odpoledního programu mohly také zhlédnout představení Loutkového divadla Kozlík. Kuchařského klání o nejlepší guláš se zúčastnilo stejně jako v loňském roce sedm místních spolků. Vítězný pohár z rukou známého moderátora Ládi Hrušky převzal tým rožďalovických rybářů. Po vystoupení kapely Lucie revival přišel na řadu legendární Olympic a na závěr večera zahrál litvínovský Elán revival

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

5.–7. července	Narozeninový potlach „Saši Samotáře Prokeše“ (prostranství u vlakové zastávky Ledčky)
13. července	Hudba léčí – Color club (sál radnice, 14.00)
19. července	Poutňová zábava – Prague Queen (revival) (areál FC Trnavan, 21.00)
21. července	Pouť
1. srpna	XX. mezinárodní letní hudební festival TT–Loučeň (kostel sv. Havla, 18.30)
10. srpna	Hudba léčí – Duo Adamis (sál radnice, 14.00)
17. srpna	Výstava drobného zvířectva (Spolkový dům)
31. srpna	Traktoriáda (Košík)
6. září	4 Tenoři (kostel sv. Havla)
21. září	Hudba léčí – Žocháři (sál radnice, 14.00)
21. září	Poznejte náš venkov (Farma Pojedy)

Sobotní odpoledne 25. května patřilo Zámecké slavnosti, kterou již po několik let pořádá Domov Rožďalovice. V rámci bohatého kulturního programu vystoupili mimo jiné Staropražští pardálové či harmonikář Jindra Kelíšek a kapela Tram Tram. Návštěvníci mohli zhlédnout ukázky staročeských řemesel a zakoupit si též výrobky z výtvarné dílny seniorů Domova Rožďalovice

Devátý ročník Podlužanské kytary

Co napsat k proběhnuvšímu devátému ročníku Podlužanské kytary? Velké poděkování všem, kteří se zúčastnili, ale to dělám každý rok. Jak jinak...

Víte, když se tak ohlédnou zpět, tak musím se vši pokorou konstatovat, že když máte kolem sebe osadu a kamarády, na které se můžete spolehnout, je ten život hned o moc veselejší, ale to vám také neříkám nic nového...

Letos bylo navíc vše tak trochu pod tlakem příprav mých 60. narozenin, a to se trošce stresu a napětí nevyhnete.

Již v pátek se sjelo asi 100 kamarádů přát mi k narozeninám, hodně muzikantů, kteří hráli až do rána, někteří ani nešli spát. V sobotu v 11 hodin jsme se sešli venku u stožáru a zahájil se 9. ročník Podlužanské kytary.

Taky nám proti všem předpovědím přálo počasí, takže při sobotním slavnostním zahájení letošní Podlužanské kytary ve 12.30 zněly tóny Kordovy trampské hymny za plného sluníčka. Tahle krása, na kterou melodii složil houslista Vašek Skoupý, vznikla v roce 1929 a my ji s hrdostí zpíváme, to abychom při vztyčování osadní vlajky prokázali náležitou úctu, a to neje-

nom osadní vlajce, ale celému tomuto fenoménu jménem tramping, který tolik milujeme...

Dostalo se mi i náležitých gratulací k mým narozeninám, za což všem moc děkuji. Dokonce jsem obdržel i vlastní bystu, a to k pobavení všech kolem a k mému velkému potěšení. Pak už se hlavního slova ujal moderátor Martin Drn Nýdr. Všichni se přesunuli do sálu klubu a začala přehlídka gratulačních kapel. Přijeli Country Colaps z Pardubic, Avizo z Jablonce nad Nisou, TK Duha z Čebína a KoYoTi ze Rтынě, Radka Nýdlová a Honza Partt, Ty a My z Vysočiny, Pinda se svým sdružením, Franta a Jirka T.O. Svatojánské proudy, Wostruha ze Dvora Králové, Tulák Chárlí, T. Kvartet, Chrapoun, Brzdaři Olomouc. Jako host vystoupil Tony Linhart z kapely Pacifik, no a za domácí jsem si jako pokaž-

dé přidal pár tónů já za basové podpory Vládi Houdy.

Sálem se ozýval frenetický potlesk a tradiční „Umi“ a „divácká porota“ měla moc těžkou práci rozhodnout, kdo že to byl letos nejlepší. Hlavní cenu nakonec získali za skvělé provedení KoYoTi ze Rтынě.

Těšíme se za rok na desátém ročníku Podlužanské kytary, která se bude konat ve dnech 24. až 26. dubna 2020.

Váš Saša Samotár Prokeš

Vážení čtenáři Rožďalovicka, blíží se léto a náš školní rok má za sebou finále. Byl to rok po všech stránkách úspěšný. Děti získaly další znalosti, zúčastnily se mnoha výukových projektů, prohloubily si komunikační a prezentační dovednosti. I v tomto pololetí proběhl sběr papíru. Jarní rekord více než 9 tun překonal naše očekávání. Mimo nejlepší sběrače – A. Kapalová (6,5 q), A. Košťák (3,1 q), L. Frostová (2,9 q), P. Kalinová (2,8 q), D. Šiška (2,1 q) a D. Chisty (2,1 q) – přineslo ještě dvacet žáků přes magických sto kilogramů starého papíru. Jsme rádi, že se stále více žáků (65 %), ale i dětí z mateřské školy (6 %) zapojuje do sběru starého papíru. Děkujeme všem, kteří podpořili své třídy v soutěži o Tajný ředitelský den. Cestu do Prahy na Laser Game vyhrála 9. třída, která sebrala v průměru 91 kg na žáka.

Mnozí žáci výborně reprezentovali nejenom naši školu, ale i město Rožďalovice. K úspěchům, kterých jsme dosáhli během školního roku, žáci v posledním čtvrtletí přidali další vítězství a pěkná umístění. Ve výtvarné a literární soutěži vyhrála Zdeňka Klimešová a Jan Buryan se umístil na bodovaném místě. V okresním kole Odznaku všestrannosti olympijských vítězů zlaté medaile přivezly Katsiaryna Udanovska s Terezou Hojsákovou. Stříbrná byla Eliška Burdová a těsně za stupni vítězů se umístili Matěj a Tomáš Čížkovští, Petr Kožíšek a Jakub Čapek. Také z krajského kola děvčata přivezla zlato a dvě bronzové medaile.

V září budeme držet palce Tereze Hojsákové, která opět postoupila do celostátního finále do Brna.

Opakovaně získávají pěkná umístění družstva našich přírodovědců. Z okresního kola postoupili jak mladší, tak starší žáci do krajského kola přírodovědné soutěže Zlatý list a zde ani v náhradních sestavách nezklamali. Taneční kroužek se zúčastnil okresního kola Středočeského tanečního poháru. Mladší žáci vyhráli fotbalový turnaj v Libici nad Cidlinou. Přijďte si do školy prohlédnout nádherný putovní pohár, který nám byl na jeden rok propůjčen.

Děkujeme všem příznivcům naší školy, kteří nás přišli podpořit na Kloboukovou zahradní slavnost. Přálo nám počasí, děti se vyřádily na nafukovacích atrakcích, dospělí si popovídali u pěkné hudby. Všichni ochutnali kulinařské výrobky našich kuchařek, ale i našich dětí. Velmi nás potěšilo, že většina návštěvníků přišla v klobouku. Do soutěže o nejhezčí klobouk se přihlásilo 25 soutěžících. Hezká a roztomilá byla vystoupení dětí z mateřské školy. Moc se povedla i vystoupení žáků školy základní. Vrcholem slavnosti bylo vystoupení Adély Kapalové, která je letošní mistryní světa a mistryní ČR v pole sports v kategorii Doubles juniors. Všechny vystupující potěšil velký potlesk, který byl odměnou nejenom pro děti, ale i pro všechny pracovníky naší školy, kteří se na přípravě vystoupení a celé slavnosti podíleli.

Školní rok 2018/2019 tedy skončil a my již nyní připravujeme školní rok nový. Podařilo se nám zajistit otevření další třídy v mateřské škole. Od září budou tedy třídy čtyři. Také se nám podařilo rozšířit kapacitu školní družiny o jedno oddělení. Kapacita dlouhodobě nestačila převyšujícímu zájmu dětí a rodičů. Opět rozšíříme i nabídku kroužků a klubů pro naše děti. Počítáme i s novou sportovní aktivitou. Krav maga je velmi moderní a populární. Bude-li zájem i ze strany místní komunity, zajistíme tréninky ve školní tělocvičně také pro dospělé.

Jsme rádi, že stále více lidí sleduje naše internetové stránky. Přes systém Bakaláři zde rodiče získají všechny informace o prospěchu svých dětí. Ale i široká veřejnost se může seznámit s celou škálou aktivit a s děním v naší základní a mateřské škole. Podle zpětné vazby, kterou od mnohých z Vás dostáváme, jsme zjistili, že naše webové stránky nesledují pouze rodiče žáků a opravdu si velmi vážíme každé Vaší pochvaly a uznání.

Děkuji všem pedagogům, že se neustále snaží zařazovat nové metody a aktivity do výuky, že hledají nové možnosti, jak učení zatraktivnit a výsledky práce s dětmi prezentují na stránkách školy.

Přeji všem čtenářům Rožďalovicka krásné a slunné léto plné krásných zážitků!

*Mgr. Iveta Klímová,
ředitelka školy*

Závěr školního roku patřil projektu Objevné cesty, při němž žáci navštěvovali zajímavá místa na Rožďalovicku, ale zavítali i do vzdálenějších oblastí. Žáci druhé a sedmé třídy (na snímku) poznávali na škole v přírodě krásy Českého ráje

Ve středu 26. června proběhlo na městském úřadě slavnostní vyřazení žáků devátého ročníku. Zleva: Lucie Hazdrová, Viktorie Dušková, Michaela Blechová, Kateřina Lhotáková, Barbora Mikulová, Pavlína Kalinová, Adéla Kapalová, Tomáš Beneš, Kateřina Melounová, Michael Paroulek, Michaela Želichovská, Dominik Remar, Nicole Součková, Markéta Vágaiová, Dorota Hofmanová (chybí Patrik Buryan a Matěj Malý)

František Mlejnecký

Dne 6. června 2019 uběhlo 75 let od zahájení vylodovací operace spojeneckých vojsk v Normandii nazvané operace Overlord, kterou bylo zahájeno osvobození západní Evropy od německých jednotek. V tento den se k pobřeží Normandie vypravilo více než 7000 lodí se 150 000 příslušníky výsadkových jednotek. Celá tato přeprava přes kanál La Manche měla leteckou podporu a kryla vylodovací jednotky ze vzduchu. Těto akce se také zúčastnilo 36 spitfirů od všech československých stíhacích perutí v Anglii. Jedním z vybraných pilotů byl i rožďalovický rodák František Mlejnecký.

Jiří Pour ve své knize „Pilot František Mlejnecký“ píše: „V červnu začala invaze do Normandie. František Mlejnecký startoval dne 6. června dvakrát k ochraně invazní flotily a vylodování. Dne 8. června poškodil německý Fw 190 ve vzdušném souboji. V dalších dnech vzdušné operace na podporu invazních vojsk pokračovaly patrolami nad Normandií. 28. června přistál František Mlejnecký na polním letišti ve Francii. Nalétal 48 hodin v invazních podmínkách.“

Miroslav A. Liškutín, pilot RAF, ve své knize píše o invazi do Francie následující: „V té době jsem už patřil ke starším a zkušenějším pilotům a často jsem byl stanoven do funkce zástupce velitele letky B. To znamenalo vedení sekce čtyř letounů při samostatných operacích nad Normandií. Rád vzpomínám na mno-

hé úspěšné úkoly. Při bombardování železničních cílů ve Francii jsme dosáhli velmi dobrých výsledků. Rotmistr František Mlejnecký si zaslouží zvláštní pochvalu za pravidelné a neuvěřitelně přesné shazování pětisetlibrových pum na všechny cíle. Při jedné operaci nedaleko města Rouenu se mu podařilo uzavřít železniční tunel jedinou pumou. Zastímco naše pumy dělaly krátery do kolejnic a do nástupů, jeho puma vletěla přímo do jícnu tunelu. Viděl jsem tu destruktivní práci z bezprostřední blízkosti. Table jediná puma měla tolik síly, že výbuchem se zhroutil celá stráž nad tunelem, uzavřela ho a trať byla vyřazena pro zbytek války.“

A kdo byl František Mlejnecký? Narodil se 10. prosince 1918 v Zámostí u Rožďalovic. V dílně firmy AUTO-MOTO-VELO Václav Novák, Rožďalovice se vyučil strojním zámečnickem. Do Sokola vstoupil už jako žák obecné školy a zůstal mu věrný i v pozdější době v Anglii, kde u své letky založili sokolskou organizaci. V letech 1936–1938 absolvoval letecký

Piloti 313. perutě před invazí do Normandie. František Mlejnecký (sedící druhý zleva) byl po vyhodnocení výsledků invazních bojů označen za jednoho z nejúspěšnějších československých pilotů

výcvik ve Škole leteckého dorostu v Prostějově. V roce 1939 odešel spolu s kamarády ze Sokola, Standou Krausem, Josefem Doubkem a Josefem Vyhánkem z protektorátu, aby v zahraničí bojovali za Československo. František se zúčastnil bojů již ve Francii a po jejím obsazení se přes Afriku dostal do Velké Británie. Tam jako pilot-stíhač sloužil u všech československých stíhacích perutí: u 310., 312. a 313. V srpnu 1945 se vrátil do vlasti. V roce 1948 po komunistickém puči emigroval a vstoupil znovu do služeb RAF. Do vlasti přiletěl na návštěvu v letech 1992 a 1995. Zemřel v Anglii 26. června 2008, kde je i pochován.

Zpracoval Rudolf Valeš

Setkání v Praze v roce 1995, zleva: Jaroslav Taraba, Jaroslav Tesař, Jiří Pour, František Mlejnecký a jeho žena Pet, Stanislav Kraus, Marie Renčová, Jaroslava Lekešová, Václav Lekeš

Gallasové a Clam-Gallasové v Rožďalovicích

Národní památkový ústav organizuje letos již devátý ročník oblíbeného cyklu *Po stopách šlechtických rodů*, který připomíná kulturní, společenské a historické odkazy významných aristokratických rodů. Letošní ročník je zaměřen na rod Gallasů a Clam-Gallasů, jehož odkaz je zhmotněn v řadě kulturních památek na severu Čech. Záštitu nad projektem převzal ministr kultury a patronát převzal Nadační fond Clam-Gallas – Stiftungsfonds, který byl založen v roce 2015 potomky Clam-Gallasů. Na slavnostním zahájení v Nosticově paláci jej reprezentovala hraběnka Agathe Maria Széchényi, vnučka Gabriely Auerpergové, rozené Clam-Gallasové, v doprovodu svých bratrů Alexandra a Eugena Széchényi.

Málo se však ví, že páni z Clamů a Clam-Gallasů byli od roku 1760 do roku 1793 držiteli i panství rožďalovického.

Panství rožďalovické koupila roku 1760 Aloisie hraběnka z Clamu, rozená hraběnka Colonka z Telsu. Byla manželkou Jana Kryštofa z Clamu, toho času pána na Dětenicích a Mcelích, který byl v roce 1759 se svými bratry Janem Mikulášem a Janem Leopoldem povýšen do stavu říšských hrabat. Hraběnka Aloisie zvolila Rožďalovice za své trvalé sídlo.

Kronika města Rožďalovic – *Byla to paní velmi rozšafná a dobrotivá, jako takovou se obzvláště roku 1761, v kterém následkem zhoubného požáru mnoho sousedů a domkářů rožďalovických na mizinu uvedeno bylo, osvědčila, podporujíc jich nejenom potřebným stavivem, nýbrž i hojnými příspěvky peněžitými. Roku 1762 potvrdila veškerým cechům rožďalovickým udělená jim práva, načež započala přestavování nynějšího zámku rožďalovického, v jehož to pravém křídle kapli sobě zřídila; stavbu tuto ukončila roku 1768, kaple však ke cti sv. Aloisia vysvěcena je teprve 1769 od Jiřího Endlera, děkana zdejšího v Rožďalovicích. Při této příležitosti vystaven spolu byl v zabradě Kanálské, na potoku Trnavském znamenitý vodotlak, který veškerou pro zámek a pro dvůr, při něm se nacházející, potřebnou vodu z Trnavy až do placu zámeckého přivádí. Toho času samého nově vystaven byl nákladem jejím dvůr hasinský, který právě byl vyhořel.*

Dalším záslužným činem hraběnky Aloisie bylo přestavění žitovlického kostela,

Hraběnka Agathe Maria Széchényi během slavnostního zahájení v Nosticově paláci

který byl naposledy přestavěn v 16. století Albrechtem Trčkou a od té doby sešel tak, že v roce 1757 bylo zakázáno konati v něm služby Boží. Po získání povolení ke stavbě nového kostela započala stavbu v roce 1769 a dokončila ji v roce 1772. Ze zádušního jmění bylo na stavbu vydáno 1400 zlatých, ona sama zapůjčila 2500 zlatých a darovala dříví a další stavební materiál v ceně 1300 zlatých. Dříví, které bylo ještě zapotřebí k dokončení stavby, daroval její manžel Jan Kryštof z Clamu z panství mcelského. Plán kostela zhotovil pražský stavitel Jan Jedlička, práci zednickou provedl Josef Kunc z Liberce a práci tesařskou zhotovil Jan Antonín Lange z Rožďalovic, který v říjnu 1771 bání a kříž na věž dosadil. Zvony byly použity z původního kostela. Pro chrám Páně v Rožďalovicích dala v roce 1768 odlít další velký zvon.

Aloisie hraběnka z Clamu zemřela 1. června 1782 v 68. roce

svého věku a je pohřbena v rodinné hrobce na frýdlantském panství. Po ní zůstali dva synové, Kristián Filip a Karel.

Rožďalovice zdědil po smrti své matky v roce 1782 Karel hrabě z Clamu spolu se statkem dětenickým a mcelským. Oba bratři přijali dle ustanovení Filipa Josefa hraběte z Clamu a s povolením císařským znak Gallasů a titul „Clam-Gallas“.

Karel hrabě z Clam-Gallasu zemřel bezdětný v roce 1784 a dědicem jeho majetku se stal jeho bratr Kristián Filip hrabě z Clam-Gallasu, který v roce 1793 rožďalovické panství prodal Karlu hraběti z Redernu.

V kalendáři akcí těchto oslav je také 17. červenec 2019, kdy Domov Rožďalovice a Římskokatolická farnost – děkanství Rožďalovice pořádá Den otevřených dveří. Bude uskutečněna prohlídka běžně nepřístupného clam-gallasovského zámku a přilehlého poutního kostela. Součástí této akce bude také přednáška o dějinách zámku i o současném využití areálu.

Zpracoval Rudolf Valeš

Nad vchodovým portálem zámku je erb rodu Clam-Gallasů

Rožďalovice v roce 1934 – spolková činnost

U posledním čísle jsme se vrátili v minulosti Rožďalovic do roku 1934. Nyní budeme pokračovat ve stejném roce, ale zaměříme se na spolkovou činnost, která byla v tomto období opravdu pestrá. Některé ze spolků si detailně představíme, projdeme jejich historii a bohatou činnost. Víte, kdy zde byl založen biograf? Nebo v kterém roce byl sebrán první fotbalový zápas? Pokud ne a jste zvědaví, kdy to bylo, projděte si následující řádky...

V městě našem v roce 1934 stávají tyto spolky: Sbor dobrovolných hasičů, Tělocvičná jednota Sokol, Kulturně-tělocvičná jednota československého Orla, Osvětová komise, Dramaticko-pěvecký kroužek Pokrok, Pěvecko-divadelní jednota Melantrich, Československá obec legionářská – jednota v Rožďalovicích, Místní odbor Československého červeného kříže, Okrskový spolek studujících Lindner, Okrašlovací spolek, Včelařský spolek, Selská jízda, Sportovní klub, Jednota mládeže církve československé.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

V roce 1878 ustavil se zde sbor dobrovolných hasičů, jehož stanovy byly místodržitelstvím v Praze teprve roku 1881 schváleny. Místodržitelství ustavení českého hasičského spolku činilo tehdy velké potíže, a proto se schválení stanov stále oddalovalo. Zakládajících členů bylo tenkrát 20 a prvním jeho předsedou byl František Zoubek z čp. 101. V roce 1934 čítá hasičský sbor čtyři členy čestné, 45 činných, 67 přispívajících a dvě členky při samaritánském sboru. Jeho nynějším předsedou je Václav Štědrý. Poněvadž ve stávajícím starém hasičském skladišti na dvoře radnice hasičské náradí značně trpělo, jak vlhkem, tak nečistotou, padajícím děravým stropem, usnesl se sbor postavit skladiště nové. K tomu účelu propůjčilo město sboru starý domek v Tyršově ulici čp. 180, koupený od povozníka Josefa Urbánka za 19 000 Kč. Hasičský sbor rozbouřil propůjčený domek a postavil na jeho místě nový Hasičský domov (hasičskou zbrojovnu) s potřebnými skladišti, dvěma spolkovými místnostmi a se 16 metry vysokou věží (rozhlednou), opatřenou poplašnou sirénou pro případ nebezpečí ohně, povodně apod.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL

V měsíci září 1893 konala se přípravná schůze k založení jednoty Sokol za účasti 16 osob

a dne 19. listopadu ustavující již schůze v hostinci u Kloučků. Přítomno bylo 19 činných. Přednášel místní učitel Rudolf Franc. Toho dne tedy založena Tělocvičná jednota Sokol v Rožďalovicích. Jednota se přihlásila do svazku župy Tyršovy. Prvým starostou jednoty byl zvolen Josef Kořenovský, obchodník, prvním místostarostou Václav Javůrek, koželuh, prvním náčelníkem Rudolf Franc, učitel, a prvním jednatelem Oldřich Necháňský, syn bučického mlynáře. Z významnějších činností jednoty budiž uvedeno: se cvičením se započalo v sále U Kloučků a cvičeno bylo vždy ve středu a v neděli po 7. hodině večerní. V roce 1895 zúčastnila se jednota župního sletu v Přelouči a v měsíci červenci III. všesokolského sletu v Praze. V měsíci září cvičící členstvo stěhovalo se od Kloučků do sálu v radnici a v témže měsíci ustaven byl sokolský dorost. V září 1897 účast jednoty na slavnostním otevření zdejší měšťanské školy. V červnu 1898 uspořádány mohutné oslavy Františka Palackého. V roce 1901 zavedeno cvičení žactva. Ihned se přihlásili 24 žáci. V srpnu 1902 odbývalo se zde okrskové cvičení v Kálku. V červnu 1903 konala se na náměstí slavnost odhalení a odevzdání sokolského praporu jednotě. Ve dnech 13. a 14. května 1905 účast na oslavách Lobkowiczových v Rožďalovicích. V témže roce byla jednota připojena k sokolské župě Čížkově. V roce 1908 utvořen při jednotě ženský odbor. V měsíci srpnu 1910 konal se zde první župní slet sokolský pod Židákem. Cvičilo 16 bratrů a 6 sester. V roce 1911 utvořen při jednotě odbor pro stavbu tělocvičny. V roce 1912 uspořádala jednota prvou Tělocvičnou akademii. V roce 1913 založen fond na stavbu tělocvičny. V roce 1914 konal se zde Macharův večer, který měl soudní dozvuky. Bratr Adamec recitoval přes zákaz okresního hejtmanství některé básně. Starosta jednoty bratr Schreiber, bratr Frýda a bratr Adamec povoláni k soudu do Libáně. Válka však výslechy přerušila. V letech 1915, 1916 a 1917 činnost jednoty trvající válkou byla přerušena. 7. listopadu 1918 konala se slavnost pohřbení Rakouska. V měsíci dubnu 1919 řídila jednota slavnost zasazení lípy svobody. V červnu 1921 konalo se zde okrskové cvičení dorostu a žactva. Dne 6. června 1922 zakoupen na konci Pražské ulice pozemek pro letní cvičiště od velkostatkáře Bedřicha Lobkowicze ve výměře 80 arů za 3360 Kč, za 30 ovocných stromů

1300 Kč – úhrnem 4660 Kč a povinné poplatky z převodu práva vlastnictví dle kupní ceny. V prosinci 1922 oslava 100. výročí narozenin Jindřicha Fügnera, spoluzakladatele Sokolstva.

Dne 6. července 1923 účast jednoty při slavnostním odhalení pomníku Mistra Jana Husa v Rožďalovicích. 7. února 1925 pořádala jednota první šibřinky. Dne 25. července 1925 druhý župní slet v Rožďalovicích. Dne 28. října 1925 účast jednoty na slavnosti odhalení pamětní desky popravenému italskému legionáři bratru Josefu Hojsákovi na jeho rodném domě. Dne 6. března 1927 konala se slavnost osázení letního cvičiště ovocnými stromy – 65 jabloněmi. O velikonočních 1927 účast jednoty na slavnosti Červeného kříže. V měsíci červnu 1928 účast bratrů v kroji při slavnosti odhalení pamětní desky slavnému zdejšímu rodáku, spisovatelovi a filosofu prof. Dr. Gustavu Lindnerovi. 17. září 1932 památný oheň v Kálku na oslavu 100. narozenin Dr. Miroslava Tyrše, vůdce a spoluzakladatele Sokolstva. 4. června 1933 účast jednoty při slavnosti odhalení pomníku obětem světové války v Rožďalovicích. Dne 28. října 1933 konala jednota slavnostní valnou hromadu na oslavu 40. výročí svého založení.

V roce 1934 byl u jednoty založen fond praporový. V měsíci červenci po několika dnech žáci Sokola tábořili v seletickém lese. Táboření to bylo velmi vítanou a vděčnou změnou sokolského programu. Vykonáno též několik večerních pochodových cvičení členstva a dorostu. Účastníků bylo až 80, mezi nimi i dosti nečlenů. Velkým a úspěšným podnikem jednoty byla opereta *Na sv. Annu*, provedená v prosinci 1934 třikrát za spoluúčinkování několika členů jiných spolků. Morální úspěch byl opravdu skvělý.

Činnost jednoty po dobu 40letého trvání byla hojná, význačná a rozmanitá. Mimo již uvedenou činnost účastnila se jednota všech sokolských sletů v Praze: III. až IX. v letech 1895, 1901, 1907, 1912, 1920, 1926 a v roce 1932, při kterých borci jednoty cvičili, dále všech župních sletů a okrskových cvičení. Podnikala pochodové vycházky, výlety a zájezdy ke slavnostem jiných jednot. Pořádala četné přednášky vzdělávací a poučné, dále vzpomínkové večery, hudební večery, koncerty, divadelní a loutková představení, zábavy posvícenské, mikulášské a silvestrovské, šibřinky a karnevaly. Vysílala příležitostně

štafety běžců, konala ukázky místní pohotovosti a mobilisace u župy v Jičíně. Pořádala tělocvičné závody v místě a zúčastňovala se závodů jiných jednot. V pozdějších letech pořádala na letním cvičišti takzvané Dětské dny, Květinové dny a v sále radnice dvakrát ročně tělocvičné akademie. V popřevratové době zúčastňovala se všech oslav národních a státních svátků, jakož i slavnosti vztyčení státní vlajky.

BIOGRAF

V červenci roku 1922 ustaven při jednotě biografický odbor. Ten opatřil si u členů zúročitelnými půjčkami zařizovací kapitál asi 55 000 Kč, za který byl biograf pořízen a již 29. září téhož roku byl dáván první film. První léta byl biograf zařízen pouze na filmy němé. Teprve v roce 1934 byl nákladem asi 20 000 Kč upraven též na filmy zvukové, jichž do konce tohoto roku bylo promítáno okolo 20. Pokladníkem biografu a nejobětavějším jeho činovníkem je bratr Bouška František. Původní naděje v biograf po stránce finanční se nesplnily, avšak přesto stal se biograf finanční oporou jednoty. Ale i kulturní činnost se jeví. Vedle řady filmů sokolských a kulturně výchovných je bezplatně – pouze za náhradu režie – propůjčován k přednáškám výchovným, zemědělským a pro školní představení. Starostou jednoty v roce 1934 je Adolf Rufert, odborný učitel, místostarostou Václav Šimáček, stavitel, náčelníkem Rudolf Šourek, železniční úředník, náčelníci nechťela žádná sestra se státi, jednatelkou Františka Sudková, úřednice Okresní hospodářské záložny. Jednota měla v roce 1934 82 muže, 40 žen, 20 dorostenců, 14 dorostenek, 41 žáka a 43 žákyne.

KULTURNĚ-TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA ČESKOSLOVENSKÉHO ORLA

Dne 29. června 1922 ustavila se zde kulturně-tělocvičná jednota čl. Orla, jejímž účelem jest na základě křesťanských zásad vychovávat národu pokolení zdravé, statečné, čestné, věrné Bohu, církvi a vlasti. Do jednoty se přihlásilo hned 10 členů, 10 členek, 16 členů dorostu a 27 žáků a žaček. Prvým starostou jednoty byl zvolen krejčí Josef Kubišta. Až do roku 1927 konala se cvičení členů v klášteře milosrdných sester. Jelikož místnost pro další cvičení z technických i zdravotních důvodů nevyhovovala, zažádala jednota místní školní výbor v Rožďalovicích, aby jí jako druhým tělocvičným spolkům byly povoleny

aspoň čtyři hodiny v týdnu cvičiti v tělocvičně zdejší měšťanské školy. Žádost její byla bez udání důvodů zamítnuta. Odvolání k okresnímu školnímu výboru v Jičíně, jakož i k zemské školní radě v Praze bylo rovněž zamítnuto. Od roku 1928 koná jednota svá cvičení v místnosti na děkanství, kterou dal děkan Josef Pařík na svůj náklad z kůlny na tělocvičnu upravit.

Za dobu svého působení do roku 1934 pořádala jednota kromě pravidelných cvičení členů 12 divadelních představení, osm slavnostních akademii, pět zábav mikulášských, šest dětských besídek, dvě veřejná cvičení spojená s okrskovým sletem orelským, osm besídek pro dospělé, jednu přednášku a více zájezdů i dosti vzdálených. Poslední okrskový slet konal se zde dne 11. června 1933. Kromě toho zúčastňuje se jednota v kroji průvodců o církevních oslavách jako Vzkříšení Páně a Božího těla. V roce 1934 čítá jednota 30 členů činných a přispívajících a 30 žáků a žaček. V témže roce je starostou jednoty Josef Havelka, vrchní četnický strážmistr ve výslužbě.

DRAMATICKO-PĚVECKÝ KROUŽEK POKROK

Ustaven byl dne 8. října 1924 za přítomnosti 40 občanů. Po ustavení kroužku přihlásilo se ihned 65 členů. Předsedou přípravného sboru byl František Bouška, jednatelem Jan Adamec a pokladníkem Bohumil Stýblo, řádným prvním předsedou byl Josef Mojžíš, místopředsedou Josef Tuláček a režisérem Josef Sadílek. V roce 1934 čítá kroužek 51 řádných členů činných a jeho předsedou je odborný učitel František Kalferst. Kroužek Pokrok od svého založení uspořádal celkem 88 podniků. Sahrál 62 divadelní hry – 42 celovečerních a 20 aktovek. V roce 1934 sehrány čtyři divadelní hry. 8. a 9. září na oslavu 100. výročí vzniku naší národní hymny *Kde domov můj* a na oslavu 10. výročí založení spolku, sehrál třikrát Tylovu veselou hru z pražského života *Fidlovačku*, ve které naše národní hymna tehdy v Praze před

100 lety byla zpívána poprvé. Kroužek je nepolitický a účelem jeho je pěstovati kulturní činnost. Pořádá divadelní představení, přednášky, příležitostné oslavy a tak dále.

ČESKOSLOVENSKÁ OBEC LEGIONÁŘSKÁ – JEDNOTA ROŽĎALOVICE

Ustavila se zde dne 10. února 1922. Při svém ustavení měla 31 členů, v roce 1934 pak členů 27. Předsedou jednoty je hospodářský správce Václav Rasocha z Rožďalovic. Činnost jednoty jest kulturní a humánní a státních a národních oslav zúčastňuje se jednota v legionářských krojích. Členové jednoty z Rožďalovic jsou tito: Adamec Jan, velkoprodávce tabáku (ruský legionář), Bouška František, obchodník kožemi (ruský legionář), Červ Karel, poštovní zřízenec (ruský legionář), Dovolil František (ruský legionář), Endler František, železniční zřízenec (ruský legionář), Holanec Jan, zahradník (ruský legionář), Kadlec Pavel, rolník (ruský legionář), Rasocha Václav, hospodářský správce (ruský legionář), Tykva Josef, obuvník (ruský legionář), Hošek Václav, odborný učitel (italský legionář), Vlček Josef, domkář (italský legionář), Havlík Antonín, dělník (italský legionář), Vynikal Josef, trafikant (francouzský legionář). Ostatní členové jsou ze sousedních obcí.

OKRSKOVÝ SPOLEK STUDUJÍCÍCH LINDNER

Ustavil se zde v roce 1919. Účelem jeho jest podporovati mravně i hmotně členy ve snahách po vzdělání všeobecném i vědeckém, pěstovati vzájemnost mezi členy, jakož i šířiti duševní vzdělání v místě i okolí. Též pořádá občas zábavní podniky. V roce 1934 má spolek 52 členy a předsedou spolku je Václav Sobolík, studující vysoké školy technické.

OKRAŠLOVACÍ SPOLEK

Ustavil se dne 24. listopadu 1896. Při svém založení měl osm členů zakládajících, 28 členů činných a 11 členů přispívajících. Prvním předsedou spolku byl

tehdy MUDr. Alois Pluhař. V roce 1934 má spolek 42 členy činné a 12 přispívajících. Předsedou jest lesní správce Alois Hůza, jednatelem Stanislav Vonka, podnikatel pozemních staveb. Působnost spolku jest zakládání sadů a parků, okrašlování města a ochrana ptactva. V roce 1934 dal před kostelem důkladně upravit a vysázeti park okrasnými keři a květinami. Dále pod obecnou školou v Lindnerově ulici nad silnicí dal vysázeti rovněž okrasné křoviny. Kolem Husova pomníku před obecnou školou, pak v parku před školou měšťanskou dal vysázeti množství květin. Před tím v roce 1931 dal při chodníku u nádraží zasaditi 11 kulovitých javorů. Koly k nim dal poříditi zdarma předseda spolku a lesní správce Alois Hůza.

VČELAŘSKÝ SPOLEK

V roce 1905 dne 24. srpna ustavil se zde Včelařský spolek pro Rožďalovice a okolí se sídlem v Rožďalovicích, který si vzal za účel vysazování medonosných keřů a stromů, pěstování ušlechtilých včelích matiček a tím podporovati národohospodářství. Ustavujících členů bylo 19 a prvním předsedou byl Václav Kutmon z Dobrovan. V roce 1934 má spolek 52 členy a jeho předsedou je Antonín Černý, školník měšťanské školy v Rožďalovicích.

SELSKÁ JÍZDA

Dne 24. května 1924 došlo zde k založení spolku Selského banderia, činných členů přihlásilo se 36, přispívajících 20, a to z Rožďalovic a několika sousedních obcí. Okrskové toto banderium stalo se vlastně odbočkou Okresního selského banderia v Libáni, jemuž také podléhalo a s nímž mělo i společné zájmy. Prvním jeho předsedou zvolen byl statkář Josef Šmelhaus z Podlužan. Později stal se spolek z odbočky samostatným a přijal jméno Selská jízda. Dne 24. listopadu 1926 usnesl se výbor Selské jízdy, aby na jízdárně, povolené správní radou Rolnického akciového cukrovaru v Rožďalovicích a zřízené na fotbalovém hřišti, začali činní členové cvičit se v jízdě. Ve členské schůzi Selské jízdy konané 29. ledna 1928 usneseno, by spolek přihlásil se za člena Národní střelecké jednoty, což se ihned stalo. V měsíci lednu 1929 daroval starosta Ústřední selské jízdy a poslanec Bohumír Bradáč, statkář v Židovicích, zdejší Selské jízdě vlajku. Stalo se tak slavnostním způsobem při plesu,

pořádaném v hotelu radnice, kdy tajemník Ústřední Selské jízdy Šimon odevzdal vlajku spolku za zvuku fanfár ze Smetanovy opery *Libuše*. Vlajky té bude používáno jen při zvláštních slavnostech. Spolek zúčastňuje se národních oslav v krojích a na koních. V roce 1934 má Selská jízda 60 členů a jejím předsedou je Václav Kutmon, rolník v Košíku.

SPORTOVNÍ KLUB ROŽĎALOVICE

Založen byl v květnu 1921 na popud JUDr. Karla Katze, advokáta v Praze a zdejšího rodáka. Účelem spolku je pěstovati sport a tělovýchovu vůbec. Prvním jeho předsedou byl továrník Václav Ferda a jednatelem inženýr Vojtěch Syka, technický úředník zdejšího cukrovaru. Hrány byly zpočátku toliko cvičné zápasy v kopané mezi členy v „krechtách“ za cukrovarem nebo na louce pod Židákem při nedostačné výstroji. Po zákazu hraní na těchto místech nemohl klub pro nedostatek prostředků i pochopení opatřiti si vhodné hřiště, a proto již v roce 1922 činnost klubu zanikla. Po nezdařeném prvním pokusu proveden pokus druhý, a to na popud zvěrolékaře Josefa Novotného a Julia Baštyňa, pomocníka v cukrářství Jiřího Lauši a Sportovní klub Rožďalovice obnoven na valné hromadě 21. dubna 1932 za účasti 47 členů. Předsedou zvolen byl inženýr Vojtěch Syka, jednatelem Miloš Bláha.

Laskavostí správní rady Rolnického akciového cukrovaru v Rožďalovicích zapůjčen byl klubu v užívání bezplatně pozemek v „Hliňáku“, společně se Selskou jízdou obvodu Rožďalovického, a na něm upraveno hřiště rozměru 75 m x 53 m, za přispění jmenované Selské jízdy, cukrovaru, hospodářské a lesní správy velkostatku, prací členů a dělníků cukrovaru. Tím umožněna existence klubu. Z peněžních darů a příspěvků členů pořízeny byly potřeby pro fotbal a první oficiální zápas v kopané sehrán 21. srpna 1932 s SK Oskořinkem pod protektorátem a za účasti starosty města a ředitele cukrovaru Františka Honzáka. Činnost klubu vydatně pokračovala. Tak v roce 1934 za sekretářství Josefa Vynikala, trafikanta, sehráno 69 zápasů v kopané, tři v kanadském hokeji a dvě utkání table-tennisová s kluby okolními, z Jičína, Mladé Boleslavi, Nymburka i z Prahy. V roce 1934 má klub 107 členů a předsedou je inženýr Vojtěch Syka.

JEDNOTA MLÁDEŽE CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ

Ustavila se dne 9. června 1932 a měla při svém založení 24 členy. Prvním a dosavadním předsedou je Josef Tvrđý, holič. V roce 1934 má členů 20. Působnost spolku je mravně-náboženská výchova v duchu národní církve československé. Od svého ustavení sehrála jednota 14 divadelních her, z nichž v roce 1934 pět.

PĚVECKO-DIVADELNÍ JEDNOTA MELANTRICH

Roku 1872 založen byl zde zpěvácký spolek Melantrich. Pojmenování toto zvoleno bylo na počest slavného zdejšího rodáka Jiřího Melantricha z Aventina, který žil v 16. století a byl v Praze prvním knihtiskařem českým. Prvých členů jmenovaného spolku bylo asi 40 a prvním jeho předsedou byl tehdy Václav Vítek, obchodník a pošt mistr.

Dne 11. března 1884 přeměněn název spolku na Pěvecko-divadelní jednotu Melantrich. Jednota účinkovala zpěvem, hudbou a divadlem téměř při všech slavnostech v místě, pořádala ročně dva koncerty a 6 až 8 divadelních představení. Účinkovala též při slavnostech chrámových, při sňatcích a pohřbech svých členů, jakož i osobností o město zasloužilých. Zvlášť významná byla činnost pěveckého odboru za sbormistra Antonína Strnada od roku 1881 do roku 1895, kdy uvedeny byly na scénu opery: *Starý ženich* od Bendla třikrát, *Zakletá princezna* od Hoška třikrát, *V studni* od Blodka čtyřikrát a *Prodaná nevěsta* od Smetany třikrát. Veškeré úlohy při těchto operách byly obsazeny výhradně jen místními členy spolku. Roku 1881 o prázdninách pořádali místní studující společně s jednotou Melantrich na počest zdejšího rodáka profesora Gustava Adolfa Lindnera slavnost, na niž pozván byl také sám oslavenec. Týž pozvání přijal a přijel s rodinou do Rožďalovic a byl ubytován v nově postaveném domě Václava Jiskry na náměstí a pobyl zde celý týden.

Poválečná doba zapůsobila zhoubně na jednotu Melantrich a mnoho členů jednoty pro různé neshody vystoupilo. Cvičení ve zpěvu zaniklo pak docela za sbormistra odborného učitele Václava Petřtyla. V roce 1934 sehrála jednota čtyři divadelní hry, jiných podniků se v tomto roce neúčastnila. Jednota čítá nyní 52 členy a jejím předsedou je Stanislav Vonka, stavitel v Rožďalovicích.

Připravila Marcela Ešnerová

Jan Pohl, Rožďalovice.

Školní vysvědčení.

Červinka Josef žák II. třídy triviální školy rožďalovické navštěvoval vyučování v roce 1855 prostředně, v mravech se velmi dobře zachoval, a předepsaným předmětům se následovně naučil:

	Náboženství	dobře
Čtení	latinky	dobře.
	psaného	
	fraktury	
Krásopis	latinskému	dobře.
	běžnému	
Počítání	bez číslic	prostředně.
	s číslicemi	špatně.
		prostředně.
		velmi dobře.

Protokol č. 11.

sepsán při zasedání schůzi dne 2. února 1891 v přítomnosti předepsaných konanů.

Zastoj.

- I. Schválení úcty za rok 1890. Účet některý na rok 1890 se jednoduše ne schvaluje.
- II. Vybor se nerozhodl usnáti by se na den 11. února 1891 rádná valná hromada, že se účelem schválení úcty za rok 1890 ustanovila; vaise následujícímu programu:
 - I. Schválení úcty za rok 1890
 - II. Přijetí účelu a předevítení
 - III. Volba výboru.

Protokol přečten a podepsán.

Rožďalovice dne 2. února 1891

František Lůtko
Předseda
Josef Plesník
Wilhelm Grünwaldt
František Šlisch.

Václav Janáček
František Tintný
Josef Worela

nepřítomný žáků.

11. května 1856.

Josef Kvačela
učitel tamní.

Kopie některých dokumentů

NÁVŠTĚVA V POLABSKÉM MUZEU V PODĚBRADECH Začátkem měsíce dubna jsme navštívili se Svatovou Krumpholcovou Polabské muzeum v Poděbradech. Měli jsme domluvenou schůzku s PhDr. Helenou Lipavskou, archivářkou muzea, která byla tak laskavá a připravila nám archívalie týkající se cechovního zřízení a řemeslnických společenství v Rožďalovicích. V připravených materiálech jsme našli dokumenty, které lépe objasní historii řemesel v Rožďalovicích. Vybrané dokumenty byly oskenovány a jejich kopie budou zařazeny do archivu města. Rudolf Valeš

Léta 1947–1949

Druhým rokem rozvíjí svoji činnost rybářský spolek Rožďalovice. Rybáři se především snaží zlepšit úlovky kapra. V roce 1947 je koupeno 110 kg kapří násady za 4250 Kč. Poprvé v historii je tato ryba uměle vysazena na řeku Trnavu v Rožďalovicích.

Na výroční schůzi spolku v dubnu 1947 odstoupil z funkce jednatele František Kutílek. Na jeho místo je zvolen Josef Vít (dosavadní pokladník), funkci pokladníka pak převzal Josef Baumrt.

Dne 22. ledna 1948 schválilo Národní shromáždění republiky Československé zákon o zevním označení a povinnostech členů přísežné stráže určené k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti a rybářství. Na rybářský revír v Rožďalovicích byl Okresním národním výborem v Jičíně ustanoven Bohumil Zangr.

Slib přísežné stráže z té doby: „Na svou čest a svědomí slibuji, že vody svěřené mému dozoru budu vždy svědomitě a nestranně střežiti, že všechny osoby, které se dopustí nějakého trestného činu, udám příslušnému úřadu za účelem potrestání, že proti předpisům chycené ryby, jakož i zakázané rybářské nářadí nebo zařízení zabavím, že nikoho křivě neobviním a že budu vždy usilovat o to, abych každou škodu na rybách, pokud možno, odvrátil. Tak slibuji.“

Pro osobní ochranu koupili rybáři Bohumilu Zangrovi za 900 Kč pistoli s náboji.

Archivní snímek zachycuje práci na obnově rybníka Vokřínek

Politické změny v Československé republice po „vítězném únoru“ zasáhly významným způsobem do života zdejších rybářů. V dubnu 1948 dochází k zestátnění velkostatku Rožďalovice. V průběhu roku 1948 došlo k zestátnění tekoucích vod. Nájemní smlouva na potok Hasinský a řeku Trnávku z roku 1946 pozbyla platnosti. Majitelem tekoucí vody v okolí Rožďalovic se stal Státní podnik Povodí Labe.

Od 1. ledna 1949 mohou členové Rybářského spolku Rožďalovice lovit ry-

by na potocích Hasinka, Trnava – Mrlina (po Zábrdovice), Dymokurka (od soutoku s Mrlinou až k mostu u svídnického hřbitova), Jeptiška neboli Komárovka (od soutoku s Dymokurkou až k dřevěnému jízku v lukách pod Komárovem).

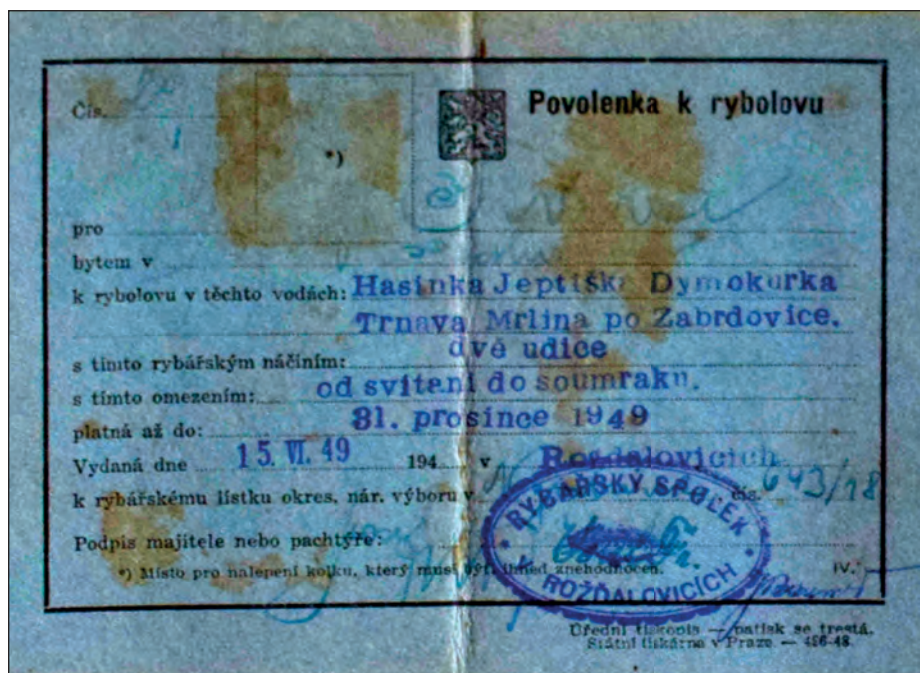
Na rybnících Bučice a Hasina začíná hospodařit Státní rybářství Chlumeč nad Cidlinou. Splavy pod těmito rybníky získávají rybáři pro sportovní rybolov.

Z bučického splavu, který od roku 1949 patří do revíru rožďalovických rybářů, lze vyčíst (v základním kameni je vyryt nápis): „Roku 1808 za časů urozeného pána Josefa Böhma.“ V dalším kameni je nápis: „Opraveno, správce Václav Kulich, po 120 letech.“

Získáním bučického a hasinského splavu dostávají rybáři do revíru celoročně čistou vodu, která není každý podzim ohrožována odpadními vodami z cukrovarů.

V roce 1949 koupili rybáři kapří násadu o váze 168 kg za 6690 Kč. Během tohoto roku přichází do spolku 19 nových členů. Celkový příjem rybářského spolku v roce 1949 byl 16800 Kčs. Hospodaření končí zůstatkem 6350 Kčs.

V letních měsících roku 1949 byly dokončeny stavební práce na obnově rybníka Vokřínek (Komora). Na podzim byl rybník napuštěn. Jméno Vokřínek se však neujalo, a jelikož v domku u rybníka bydlel hajný Čapek, začalo se mu říkat „U Čapků“.

Povolenka z roku 1949 dokládá rozšíření revíru rožďalovických rybářů

RYBÁŘSKÝ PŘÍBĚH – HASINSKÝ KAPR (ze vzpomínek rybáře Josefa Víznera)

Na jaře roku 1949 se na hasinském splavu objevil velký kapr. Zjistily to malé děti. Kousky chleba krmily housata, která plavala na splavu, když se najednou na hladině objevila velká kapří tlama, spolkla chleba a zmizela pod vodou. Zakrátko se kapr stal atrakcí celé Hasiny. Děti i dospělí chodili krmit velkou rybu. S napětím očekávali, zda se na hladině objeví kapří tlama a vezme nabízený kousek chleba.

Veliký kapr se rychle naučil, jak lehce přijít k potravě. Nevěděl nic o znárodnování tekoucích vod, nevěděl nic o tom, že od tohoto roku patří hasinský splav rybářům z Rožďalovic, a nevěděl nic o tom, že

16. června se na něj chystá celý rybářský spolek.

Začátkem června na schůzi správního výboru spolku se také jednalo o tom, co s kaprem dělat, až ho někdo chytí. Byl návrh prodat ho na chov státním rybářům, nebo ho prodat v dražbě. Nakonec bylo dohodnuto, ať si ho nechá ten, kdo ho dokáže ulovit.

Mnoho rožďalovických rybářů sedělo 16. června na hasinském splavu. Nic se však nestalo. Ani další dny se nikomu z rybářů nepodařilo velikána zlákat na nabízené žížaly, těsto či bramboru.

Začátkem července za teplého podvečera napadlo zkušeného rybáře Josefa Víta sundat z udice splávek i olůvko a nechat na konci vlasce samotný háček. Napíchl na

něj kostičku chleba a nahodil tuto návnadu do splavu. Chleba plaval na hladině unášen proudem několik vteřin, potom se vynořila kapří tlama, spolkla chleba a začalo něco, co doposud žádný rybář z Rožďalovic nezažil. Bambusový prut, naviják Stabil a vlasce o síle 0,35 milimetrů odolaly odporu ryby. Po velkém boji skončil kapří velikán v náruči šťastného rybáře. Bylo z toho hotové pozdvižení jak mezi rybáři, tak obyvateli Hasiny. Kapr vážil 14 kg.

Když se Josef Vít po několika dnech objevil opět u vody, každý rybář se ho vypyťoval. Jaký kapr byl? Jak ho udělali? – „Víc takovou rybu nechci, nebylo to k jídlu, sežraly ho slepice,“ odvětil lakonicky přítel Vít.

Jan Nožička

Nevěrní strnadi

Rodina strnadů zahrnuje velké množství druhů. Jsou to velmi odolní ptáci se silným zobákem, kteří i v nejdrsnějších mrazech neodlétají za teplem na jih, ale zůstávají ve své domovině. Jejich zbarvení je poměrně nenápadné s výjimkou hlavy samců. Ta je vždy ozdobena nějakou pestrou barvou. Strnad obecný má hlavu sytě žlutou, strnad rákosní zase černobílou. Třetí náš poměrně běžný druh strnada je však ve strnadi rodině výjimkou.

Strnad luční (*Miliaria calandra*) se poněkud vymyká – je ze všech strnadů nejrobustnější a samci nemají žádnou barevnou ozdobu hlavy. Jak napovídá jeho druhové latinské jméno, svým zbarvením i celkovou stavbou těla se zoologicky řadí nejbliže strnadím bratrancům – kalandrám, což jsou ptáci žijící v jižních částech Evropy. Na jihu je i původní domovina strnada lučního. Tento druh je stálou součástí české avifauny a zdá se, že v posledních letech se jeho počty postupně zvyšují, jako u mnoha dalších teplomilných druhů. V České republice došlo po poklesu jeho počtů v sedmdesátých letech 20. století k opětovnému růstu populace i rozšiřování jeho areálu. V současné době hnízdí v níže položených oblastech po celém území. V letech 1985–1989 byla populace odhadována na 700–1400 párů, v letech 2001–2003 to bylo již 4000–8000 párů. Jako ostatní strnadi je i strnad luční obyvatelem ze-

médělské krajiny. Žije tedy v těsném sousedství člověka a je druhem, který je silně ohrožován intenzifikací zemědělství.

Z hlediska rozmnožování je tento strnad velmi zajímavým druhem. Má složitý systém páření. V některých případech nemusí tvořit trvalé páry. Určité procento nežije v monogamii, ale v polygamii. Znamená to, že samec se může pářit s více samicemi a naopak samice, která má partnera, se může pářit ještě s dalším samcem. Detekce DNA mláďat v jednom hnízdě zjistila, že ptáčata nemusí mít stejné rodiče. Hnízdí obvykle dvakrát, někdy i třikrát ročně. Hnízdo je umístěno na zemi nebo těsně nad zemí v hustém bylinném poros-

tu, vzácněji i výše v křovinách. Snůška čítá 3–5 vajec o velikosti 24,8 x 18,3 mm. Inkubace trvá 12–14 dnů, na vejcích sedí pouze samice. Mláďata krmí převážně samice a jen příležitostně později i samec. Mláďd ptáci opouští hnízdo ve stáří 9–13 dnů. Další zhruba dva týdny jsou pak krmena mimo něj.

Na Rožďalovicku je můžeme potkat na mnoha místech v otevřené krajině s křovinnými porosty mimo souvislé lesní porosty, často v okolí vodních ploch. Na jejich přítomnost nás může upozornit jejich jednoduchý trylek, sestávající z postupně se zrychlujících tónů.

Vladimír Šoltys

Okrotice červená – kráska ze Mcel

Čtvrtě, přirozený les na svahu mezi obcemi Studce a Mcel, jsou moje oblíbené chráněné území. Mám k němu i tak trochu otcovský vztah, protože jsem se na konci 80. let minulého století podílel na jeho vyhlášení. Ovšem na význam území dlouho předtím upozorňoval mykolog Svatopluk Šebek. Někdy v roce 1987 zde proběhly prověrky navrhovaných chráněných území, které doporučily urychleně připravit vyhlášení v kategorii chráněný přírodní výtvar (CHPV). To byla totiž jediná kategorie, kterou mohl vyhlásit okresní národní výbor – ostatní kategorie byly v kompetenci ministerstva kultury (!) nebo vlády a jejich vyhlášení v té době prakticky ustalo. I zřizování CHPV bylo velmi zdoluhavé a pracné, ale nakonec – v roce 1989, Rada Okresního národního výboru v Nymburce vydala vyhlášku o zřízení CHPV Čtvrtě. Po změně režimu přešla státní ochrana přírody pod ministerstvo životního prostředí a Čtvrtě byly přehlášeny do nejvyšší kategorie chráněných území. Dnes je to tedy národní přírodní rezervace.

Omlouvám se za „malý“ ochránářský exkurz, ale při návštěvách Čtvrtí mi často běží hlavou všechna ta nekonečná jednání, přípravy vyhlášky a její schvalování.

Mám zde rád všechna roční období, ale nejzajímavější jsou květen a červen, kdy zde rozkvétá několik druhů orchidejí. Jednou z nejvzácnějších a také nejkrásnějších je okrotice červená (*Cephalanthera rubra*). Silně ohrožený, zákonem chráněný druh, který se vzácně vyskytuje v teplejších oblastech ČR, zejména na vápenitěm podloží. Její dvě příbuzné mají bílé květy – okrotice bílá (*C. damasonium*) je častější (i na Čtvrtích) a třetí druh – okrotice dlouholistá (*C. longifolia*) roste spíše na Moravě.

V Polabí znám okrotici červenou ještě z okolí Žehuně, tady na Čtvrtích roste roztroušeně na několika mikrolokalitách. Každoročně však nacházím jen několik kvetoucích rostlin, navíc jejich počet se mění.

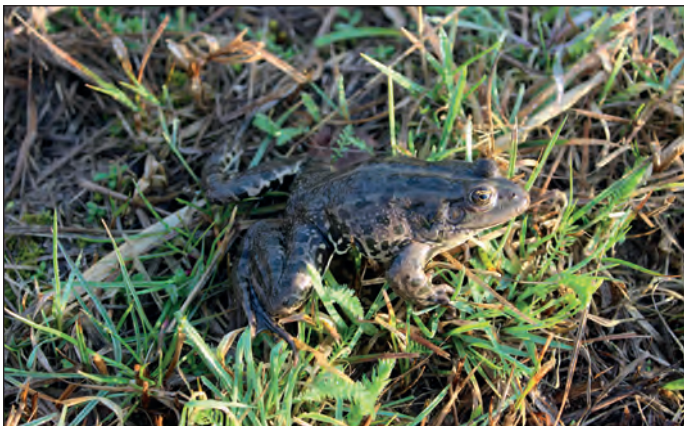
Ale mně stačí, když si vždy v polovině června ověřím, že tahle kráska stále ještě zdobí zdejší světlé lesy. A že k tomu snad přispěla i ochrana tohoto mimořádného území.

Jiří Rejsek

Po celý duben jsem dostával zprávy o výskytu vzácných majek (*Meloe proscarabaeus*) v Rožďalovicích a okolí. Poděkování patří všem, kteří mi informace (včetně fotografií) poskytli – vše jsem předal specialistům na tuto skupinu brouků. Zejména mě potěšili žáci naší školy, především prvňáčci, kteří majku objevili i na školní zahradě. Ke kuriózním hlášením patří nález manželů Holbových, kteří dva exempláře našli na rožďalovickém náměstí. (foto 1 a 2). S časným jarem jsou spojeny i smržovité houby. Ty jsem letos na „svých“ lokalitách nenašel, takže mě potěšila desítky smržů pražských (*Morchella pragensis*), které vyrostly po dvouleté přestávce opět na zahradě Stanislava Veselého (foto 3). Stejný druh se objevil i na zahrádce Marie Wichnerové na Hasině, a to vedle malé skupinky příbuzného ucháče obecného (*Gyromitra esculenta*). Tento druh zatím z rožďalovické přírody neznáme (foto 4) Při té příležitosti mě autorka nálezů informovala, že 26. dubna odchytla zmiji obecnou – tomuto zajímavému živočichovi se budeme věnovat někdy příště. Počasí ovlivnilo i výskyt hub hřibovitých. Statnou plodnici hříbu plavého mi přinesl již 11. května Ivo Frait, ale více se dalo nasbírat až v první červnové dekádě. Převládaly samozřejmě hříby dubové (foto 5), ale postupně se začaly objevovat i další druhy. Následné sucho ovšem růst hub ukončilo.

Oboživelníkem roku byl letos vyhlášen skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*). Měly by se tedy sledovat a hlásit jeho lokality, ale na Rožďalovicku je tato největší česká žába (foto 1) druhem dosti častým. Vyskytuje se prakticky na všech rybnících a větších tůňích, jinde v Česku je však vzácnější. Loni jsem pozoroval velkou populaci tohoto skokana na Pařízku (foto 3) za Bučickým rybníkem. Proto jsem se sem letos znovu vydal, abych oboživelníka roku nafotografoval. Bohužel díky dlouhotrvajícímu suchu zde vyschla i poslední velká tůň a s ní zmizeli i skokani (foto 4). Podobný osud může potkat i Horní rybník Na Holi, který je rovněž odkázán pouze na dešťové srážky a z něhož se voda ztrácí doslova před očima (viz foto na s. 28).

Více než čtyři desítky příznivců ornitologie, včetně dvanácti dětí, se sešly v sobotu 4. května na Zrcadle na tradičním Vítání ptačího zpěvu. I program byl tradiční – trasa kolem rybníka, pozorování a určování ptáků, kroužkování do sítí odchycených ptáků a v závěru vypuštění několika uzdravených jedinců ze Záchranne stanice na Huslíku (foto 2 a 5). S přetrvávajícím suchem je spojena i pokračující kůrovcová kalamita – po celé jaro je dřevem zarovnána nákladová plocha u rožďalovického nádraží a napadené kmeny jsou odváženy pryč. V posledním čísle Rožďalovicka jsem z Vojtěcha Košťáka udělal žáka 9. třídy, přitom devítka má Vojta teprve před sebou. Za chybu se omlouvám.

Dvoustranu připravil Jiří Rejsek

Zachráníme Holský rybník?

V následujícím krátkém článku se pokusím shrnout fakta o významné ptačí lokalitě Holský rybník, a to z oboru ornitologie neboli vědy o ptácích.

Tento malý rybník navštěvuji již dobrých 20 let a provádím zde různá pozorování ptáků. Data následně zpracovávám, a získávám tak potřebné údaje o vývoji ptačtva. Za tak dlouhou dobu se ledacos změní a nejinak tomu bylo i na Holském rybníku. Ačkoliv jde o nevelký rybník z hlediska počtu druhů a druhového složení, je to rybník významný. Ještě zhruba 5 až 8 let zpátky zde zcela pravidelně hnízdil jeřáb popelavý, moták pochop, moudivláček lužní, chrástal kropenatý a další zajímavé druhy. Nejedná se o ptáky jen tak ledajaké, jde totiž o kriticky ohrožené druhy, které jsou bohužel zařazeny v takzvané červené knize. Protože tento rybníček splňoval všechny ptačí požadavky, rády zde každý rok daly život novému potomstvu.

Nic ale netrvá věčně a člověk nesedí s rukama v klíně a stále něco tvoří. V mnoha případech je však lidská tvořivost jen důkazem sobeckosti lidí, kteří myslí jen na sebe a chtějí stále víc a víc na úkor všech ostatních živočišných druhů. Toto konání se nakonec dotklo i samotného Holského rybníka. Výsledkem jsou například klimatické změny, které již výrazně pociťujeme. Projevují se mimo jiné menším počtem srážek a celkovým úbytkem vody v krajině. Tento fakt velmi negativně zasáhl právě rybníky, které jsou závislé na množství

vody ze sněhu a na množství srážek během roku. V posledních zhruba pěti letech se již nedaří tento rybníček naplnit, protože je využíván ke komerčnímu chovu ryb a součástí tohoto chovu je i každoroční vypouštění z důvodu výlovu. Stav vody je pak každoročně nižší asi o 50% a dochází k tomu, že porosty vodních rostlin zejména v zadní části rybníka nejsou zaplavovány, a to je pohroma pro vodní ptáky zde hnízdící. Tyto vzácné druhy pak lokalitu opouští a jsou zde vidět pouze zřídka na jarním tahu. Vypadá to, jako by se chtěli každý rok přesvědčit, jestli lidé napravili svou chybu, a oni by se tak mohli vrátit do svého původního domova.

Ten zážrak možná přijde. Ukázalo se, že jsou mezi námi stále ještě lidé, kteří neváhají jít do sporu o zachování přírody. Začal se rodit projekt na záchranu této malé, ale významné lokality. Jednání byla jak vstřícná na odborné úrovni s cílem obnovit stabilitu lokality, tak i tvrdá a neústupná s cílem zachovat zisky a uplatnit pouze svoje zájmy. Toto přípravné období trvalo nejméně dva roky a na jeho konci se zrodil oficiální návrh jak pomoci Holskému rybníku a jeho obyvatelům. Taková velká věc se ovšem neobejde bez veřejné diskuse a nejinak tomu bylo patrně i v tomto případě. I zde fungují minimálně dva tábory. Na jedné straně jsou přívrženci zachování současného stavu a na straně druhé zastánci potřebných změn. Kdo má pravdu, by rozhodně ukázal čas, a v tomto případě jde o čas velmi krátký. I běžný pozoro-

vatel si již všiml špatného vodního stavu na této lokalitě. Z hlediska ptáků a pohledem ornitologie je stav zcela jasný. Bez zásahu, který odborně rozpracovává písemný návrh, nemá tato lokalita, kdysi tak bohatá na vzácné ptáky, žádnou šanci. Na základě ornitologických pozorování zde v dobách ještě nedávných hnízdilo nejméně 20 druhů vodních ptáků. V současné době je to sotva 5 druhů.

Projekt na záchranu lokality se již rozběhl, ale cesta to bude ještě velmi dlouhá a nejistá. Hlavním bodem nejbližších let bude pokus o naplnění rybníka na plný stav vody, aniž by se musel provést zásah obnášející odbahnění lokality. Pokud se toto nepodaří, teprve potom se přistoupí na tento náročný a drahý způsob, jak vrátit Holský rybník zpět do života.

Věřím, že většina lidí chápe, jak důležitá je pro nás všechny příroda. Člověk není ten, kdo má určovat, který živočišný druh je užitečný, a tudíž ho zachováme, nebo který je škodlivý, a proto je nutné ho zcela vyhubit. Co myslíte, kam byste se zařadili vy?

Co na závěr říci. Asi jen to, aby se kolem Holského rybníka pohybovali lidé, kteří chtějí pomoci, a nikoliv lidé, kteří chtějí pomoci hlavně sobě. Popřejme rybníku co nejvíce rostlinných a živočišných druhů, které budou lahodit oku našemu i našim dětem.

*František Stránský
Česká společnost ornitologická
Patronátní skupina
pro Rožďalovické rybníky*

Po chladném a deštivém květnu se vrátilo sucho

První dubnová dekáda byla teplotně nadprůměrná a až na několikadenní mírné ochlazení se denní teploty i v druhé polovině měsíce držely zhruba 5 stupňů nad dlouhodobým průměrem (nejtepleji bylo 25. a 26. dubna: 26 a 27 °C). Noční teploty byly však v druhé dekádě naopak výrazně podprůměrné, takže rozdíly mezi denními a nočními teplotami činily v tomto období i 20 stupňů. Pocitová teplota byla také přes den začasť nižší, neboť foukal čerstvý vítr, který opět značnou měrou přispěl k počínajícímu suchu. Jeho dopady našťestí částečně zmírnil déšť, který přišel 29. dubna, kdy u nás spadlo celkem 23 mm srážek.

Následovalo citelné ochlazení, které panovalo první dva květnové týdny, kdy teploty zůstávaly hluboko pod průměrem. Skutečnost, že první polovina května byla letos poměrně chladná, ukazují i statistiky meteorologů. V období od 28. dubna do 12. května byla v letech 2001 až 2018 v pražské Ruzyni průměrná teplota 13 °C. Letos byl průměr 9,1 stupně, a jednalo se tak o nejchladnější začátek května od roku 2001. Graf zachycuje přehled teplot v prvních dvou květnových dekádách ve srovnání s dlouhodobým průměrem a hodnotami, které v tomto období panovaly loni, kdy byl květen vůbec nejtep-

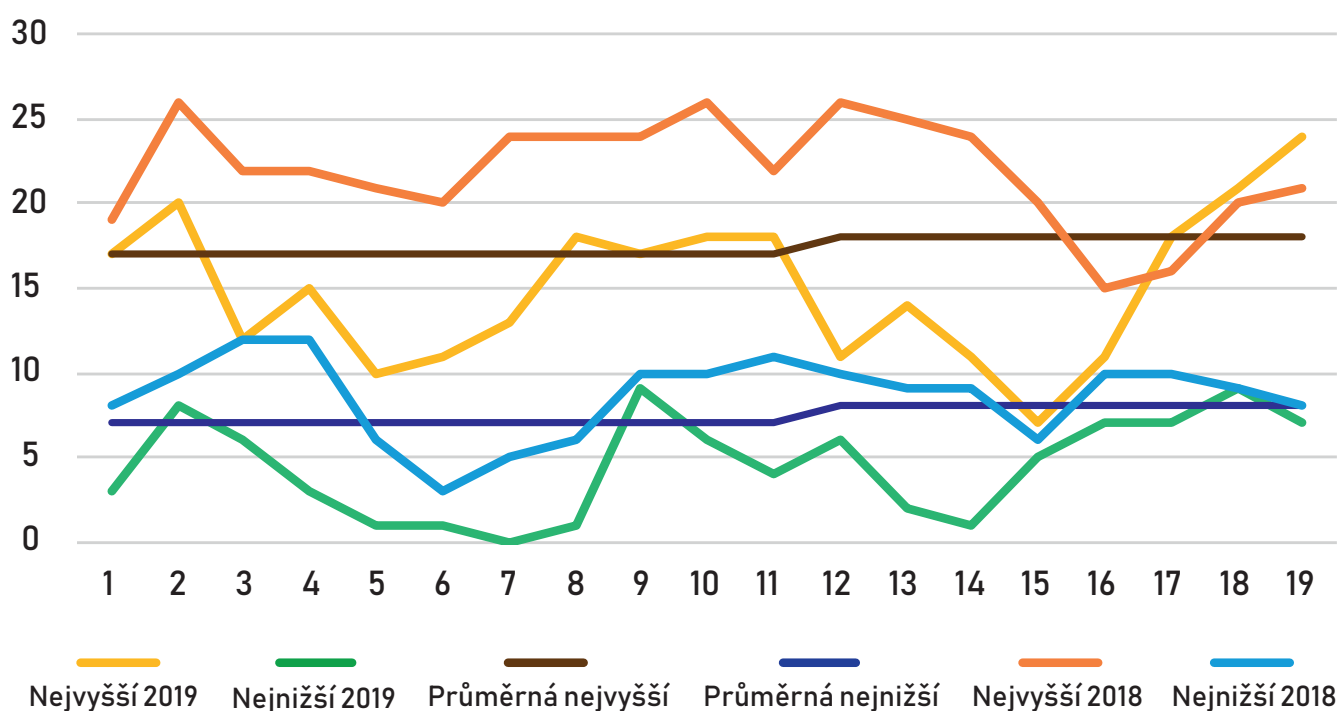
lejší za posledních 243 let. V druhé polovině května se teploty pohybovaly již kolem obvyklých hodnot pro toto období a na přelomu května a června už začaly šplhat nad letních 25 °C, výjimečně atakovaly i tropickou třicítku.

Květen provázely také vydatné srážky, které částečně srovnaly negativní vodní bilanci z předchozích dvou měsíců. A i když celkový úhrn srážek za květen u nás činil 61,2 mm, jedná se pouze o 90 % dlouhodobého srážkového normálu pro tento měsíc.

Červen přinesl již ryze letní teploty nad 25 °C, v druhé dekádě jsme se dočkali i teplot, které překročily tropickou třicítku, a v posledním týdnu udeřila zatím největší letošní vedra: ve středu 26. června rtuť teploměru vystoupala téměř na 37 °C. Teplé počasí s minimem srážek (za celý červen spadlo pouze necelých 20 mm) však prohloubilo stávající sucho a ani výhledy meteorologů na další měsíc nejsou v tomto ohledu zatím nijak příznivé.

Viktor Dobrev

Přehled teplot v prvních dvou květnových dekádách

Zdroj teplot: AccuWeather

Mistryně světa Adéla Kapalová: Hlavou dolů je svět hezčí

Když jsem se dozvěděl, že Adéla jede na mistrovství světa v pole dance do ruského Novosibirsku, začal jsem plánovat, že bych jel fandit. Vždyť kolikrát za pedagogický život se povede, že váš žák jede reprezentovat do světa! Nakonec se mi bohužel vycestovat nepovedlo, ale byli jsme alespoň v pravidelném „whatsappovém“ spojení. Tedy v pravidelném až do soutěžního dne, kdy výsledky stále nepřicházely. Teprve po pěti vyhružných otaznících mi v 17.36 hod. našeho času přišla lakonická zpráva: „Tak nakonec první... sestava se nám povedla a všichni byli nadšení ze salt nad sebou...“ Adéla Kapalová se 14. dubna 2019 stala mistryní světa.

První otázka, která mě napadá: proč právě pole dance?

Od malička jsem byla vedena ke sportu a jsem za to ráda. Začínala jsem plaváním, pak jsem v první třídě tancovala disco dance a street dance, také jsem jednu dobu hrála tenis, ale pokaždé mě to po nějaké době omrzelo. S discem jsme měli vždy v květnu Jarní show, kde bylo každoročně i vystoupení pole dance. Nejdříve jsem to vystoupení nijak nevnímala a nevsímala si toho, ale v šesté třídě jsem se na něj poprvé pořádně podívala a řekla si, že to je právě to, co chci dělat. Vyskytl se ale jeden dost velký problém – neuměla jsem šplhat! Na YouTube jsem si začala hledat videa a koukala se hlavně, jak ty holčiny šplhají. Někdy v půlce května roku 2016 jsem poprvé vyšplhala na tyč a začala jsem přemlouvat mamku, že chci chodit trénovat, a tak se také stalo. Abych se ještě vrátila k Vaší otázce – ty cviky na tyči vypadají úžasně.

Mám pocit, že cviků na několikametrové tyči se zase tak moc udělat nedá. Existuje nějaký seznam prvků a je možné vymyslet ještě nějakou novinku?

Tato otázka trochu souvisí s tou první. Myslím si, že mě všechny sporty omrzely i proto, že už je v nich všechno jasné a nic nového se vymyslet nedá. Míček budete raketou pořád odehrávat buď levou, nebo pravou rukou, u plavání jsou také dané styly a nic jiného se nevymyslí, jinak se utopíte, u tancování to taky pak jednou přijde, že některé kombinace jsou prostě hezké a začne to používat do sestav celá republika... V tomhle je tyč úplně někde jin-

de – pořád se objevují nové prvky a kombinace. Mám pocit, že nejnovější prvek je z letošního ledna a vymyslela ho Vanesa Víšková. Hlavně, na tyči se držíte jen holou kůží a někomu se třeba více potí chodila, a tak prvky, kde bude držet pouze za chodilo, neudělá, protože se tam prostě neudrží. Takže na soutěži z 99 % neuvidíte stejné kombinace jako v předešlé sestavě. Seznam jinak existuje, ale nejsou tam všechny prvky, protože by se to každou chvíli muselo měnit.

Jak se vlastně vystoupení hodnotí – je nějaká bodová stupnice?

Pole dance se hodnotí podobně jako krasobruslení. Každá fajfka nebo nepropnuté koleno je srážka bodů dolů, a co se týče prvků, tak každá soutěž má udělanou svoji tabulku, kde je většina prvků bodově ohodnocena a podle ní se dá orientovat. Za jeden prvek můžete získat jeden bod, jinak ostatní prvky jsou kolem 0,7 nebo 0,6 a jen málo prvků je ohodnoceno výše než 0,8. V porotě vždy sedí několik porotců a každá část hodnotí něco jiného. Jedna část hodnotí srážky, do té spadají právě kolena, špičky, pády a čistota provedení. Další oddělení má na starosti techniku, kde hlavně hlídají povinné prvky a zaznamenávají, zda je soutěžící udělal, nebo ne. Poslední část má na starosti art, kde hodnotí interpretaci do hudby, charisma, sebevědomí na pódiu, nástupy a sestupy z tyče, obtížnost taneční choreografie a celkový do-

jem. V sobotu 22. června jsem měla první možnost vyzkoušet si, jaké je to hodnotit soutěž. Nejdříve jsem se moc těšila, ale zároveň se i strašně bála, jak to zvládnu. Bylo to dost náročné, vždyť zhodnotit kolem stovky sestav, to nedělám každý den...

Je vystoupení nějak časově limitováno?

Každá soutěž má svůj časový limit, který se odvíjí od typu soutěže. Na pole artových soutěžích jsou vystoupení delší a na sportovních soutěžích spíše kratší. Délka soutěžního vystoupení se také odvíjí od kategorie. Dětské kategorie mají vždy kolem 2 minut, ale ženy nejvyšší kategorie Elit, mají až 4 minuty. Také je rozdíl, zda je to kategorie amatérská anebo profesionální. Vždy je ale v časovém limitu dané kategorie nejmíň půl minutová rezerva mezi minimální a maximální hranicí délky skladby. Pokud se ale jedná o veřejná vystoupení, např. moje pro naši školu, tak je to libovolné, nebo si organizátor akce může určit časový limit.

Jsou nějaká pravidla pro vystoupení, třeba povinné cviky?

Každá soutěž má jasně určená pravidla, a než člověk pochopí, co se po něm vlastně chce, dá to občas zabrat. Rozhodně to neulehčuje 70 stránek pravidel v angličtině. Naštěstí některé organizace již začínají dělat pravidla i v češtině. Každá pravidla obsahují několik odstavců, kde je např. určeno, jak má (nebo nesmí) vypadat kos-

tým, co všechno musí soutěžící splňovat, aby mohl v dané kategorii závodit apod. Jak už jsem říkala, skoro každá soutěž má povinné prvky a na nich se dá nahnat nejvíce bodů. Celkem je vždy deset povinných prvků, které se uvádějí do tabulky, a tu pak dostane porota a sleduje, zda byl prvek proveden, nebo ne. K povinným prvkům se také pojí bonusy za kombinace a náročnější variantu prvků.

Kolik času ti zaberou tréninky?

Na tuto otázku přesně neodpovím, protože se to odvíjí podle sezony, zda je před soutěží, nebo ne, ale v průměru je to 9–10 hodin tréninku týdně. Od září chci také začít chodit na gymnastiku, takže počítám další 2–4 hodiny. Tělo je také třeba kompenzovat, protože na tyči většinou prvky dělám na svojí lepší stranu, a tím pádem je druhá strana slabší. Proto také občas chodím plavat a od září bych chtěla kompenzaci dát více prostoru a začít správně kompenzovat aspoň chvíli každý den, protože je to při takto silovém sportu dost potřeba.

Objevují se nějaké mladší adeptky tohoto sportu?

Každý sport má svojí nejmladší kategorii, která je budoucností, takže jasně, mladší adeptky se objevují a je jich celkem dost. Na soutěže můžou děti od 6 let, ale trénují

už i mladší děti a podle videí třeba na YouTube jsou dost husté. Myslím, že mladší holčičky (a objevují se i kluci) to v pole dance ještě daleko dotáhnou a objeví se možná i na olympiádě.

A co tedy kluci a pole dance?

Jelikož pole dance vznikl ve 12. století v Indii, kde cvičili na tyči pouze muži, tak je tento sport vhodný i pro kluky. V ČR máme asi deset mužů, kteří pravidelně jezdí na soutěže, ale vím, že se jich pole dance věnuje o hodně víc. Třeba u nás ve studiu máme čtyři kluky – pravidelně trénují, ale na soutěže nejezdí.

Jakou máš nyní ve své věkové kategorii konkurenci – kolik děvčat se pole dance v ČR věnuje?

Já jsem letos přešla do starší kategorie – Junior B, která je od 15 do 17 let, a tato kategorie je víc našlapaná než mladší kategorie. Sice v mladší kategorii nás bylo vždycky hodně, ale nebyla to tak velká konkurence jako teď v béčku.

V této kategorii je trojnásobná mistryně světa a čtyřnásobná mistryně republiky, většina holek se také již zúčastnila mistrovství světa. Myslím, že v této kategorii bude pro mě dost těžké dostat se do finále, či se aspoň přiblížit k medailové pozici, těším se, až vyzkouším první soutěž a zjistím, jak jsem dopadla. Jinak odhadu-

ji, že se pole dance věnuje více než tři tisíce děvčat.

Jaký byl Tvůj nejlepší výsledek předtím, než jsi se kvalifikovala na mistrovství světa?

Když nebudu brát celou pole art soutěž, odkud jsem se kvalifikovala, tedy ani sólo kategorii, kde jsem byla na 5. místě, tak je to Mistrovství České republiky v pole sportu, kde jsem skončila na 7. místě z 27 holek v kategorii Junior A (2018), nebo 2. místo na pole battle league v kategorii Profesionálové na Ladronkafestu 2018.

Máš ještě nějaký další cíl v tomto sportu?

Určitě! Chtěla bych získat medaili z mistrovství světa za jednotlivce, a pokud se povede zařadit pole dance mezi olympijské sporty, tak bych se chtěla podívat na olympiádu. Ale to bude až za hodně dlouho, tak mám zatím čas pořádně trénovat. Mým nejvyšším cílem do budoucna je pole dance učit. Díky střední škole, na kterou jsem se dostala, na tom budu už od září moc pracovat a vzdělávat se. V osmnácti bych si chtěla udělat kurz instruktorky pole dance, začít někde učit a možná si i otevřít vlastní menší studio.

*Rozhovor připravil
Jiří Rejsek*

Můj chov králíků – český strakáč černý

Začal jsem o letních prázdninách roku 2017. Nejprve jsem se chodil dívat ke svému strejci na štěně, a protože mám od narození rád zvířata, procházel jsem se jeho chovem. Bylo mi třináct let. Můj strejce je chovatelem také asi od svých 13 let. V současné době chová králíky, holuby, papoušky, slepice a morčata. Mně se to hrozně líbilo, a tak mi strejce dal králíkárně se dvěma kotci a k tomu samičku králíka plemene velký světlý stříbrný. Samozřejmě jsem si chtěl svůj chov rozšířit o více než dva kotce. Velký světlý stříbrný je plemeno poměrně masné. Byl jsem rozhodnut, že je budu chovat. Pokazila to ale každoroční výstava drobného zvířectva. Několik dní jsem tam pomáhal, a když se začala navážet zvířata, nemohl jsem spustit oči z jednoho českého plemene, které je také nazýváno, „klenotem“ českého králíkářství – šlo o českého strakáče.

Jedná se o české nejznámější plemeno. Patří do středních plemen, může dosáhnout hmotnosti až 4 kg. Nejzákladnější na tomto plemeni je jeho kresba. Musí obsahovat tzv. motýlek, trn, křídla, oční kroužky, skráňové skvrny, od celobarevných uší vede úhoř – nesmí být přerušovaný, ale nejtěžší věc jsou boční skvrny – na výstavách by se měly ukazovat jen králíci se třemi až pěti bočními skvrnami. Základní barva je vždy bílá, ale její kresba má dnes už jedenáct barevných rázů, nejčastější je černá. Srst má být pružná. O samicích českého strakáče se říká, že jsou to dobré matky. V hnízdě se často objeví mládě, které je celé černé, tzv. komíník, ten ovšem na výstavu nesmí. Mláďata rostou rychle a zdravě, takže ta nepovedená se mohou docela rychle zabít.

Ale zpět k mému chovu, ke konci výstavy jsem si koupil jednoho samečka a strejce mi zaplatil jednu samičku. Jiný ráz než černý tam nebyl, ale mně se ze všech rázů nejvíce líbí právě černá. Přemýšlel jsem o pořízení i jiného rázu, například o žlutém nebo modrém, ale rozmyslel jsem si to.

V současné době mám pět samic, dva samce a osmnáct kotců. Z králíkárně se dvěma kotci mi táta udělal holubník. Svůj chov králíků neplánuji navyšovat ani snižovat.

Na své první výstavě v Sokolci, kde jsem měl jednu kolekci strakáčů, mě potěšila čestná cena. Kromě výstav jezdíme i na trhy, kde nehrají hlavní roli čestné ceny, ale peníze.

Své králíky krmím každý den namíchanou směsí, která se skládá z králíčích granu-

lí, ovsa a trochy ječmene. Zdůrazňuji slovo „trochy“, protože příliš ječmene králíkům škodí v trávení. Tuto směs dávám všem, i dospělcům. Někteří chovatelé dávají dospělcům přes den jen seno a vodu, ale já dávám i jim, jen menší množství. Vodu králíkům lijí do misek. Napáječky mají tu výhodu, že v nich je voda čistá a je jí tam víc, ale jejich obsluha je časově náročnější. Když přijdu ze školy, tak se snažím nakrmit rychle, nechce se mi totiž ještě oddělovat a pak zase přidělovat napáječky.

Při popisu českého strakáče jsem se zmínil, že mláďata docela rychle a zdravě rostou. Český strakáč, jak už jsem zmiňoval, je střední plemeno a roste stejně dobře jako plemena velká. A i když někteří nemají kresbu podle požadavků na výstavu, nechávám je růst s těmi výstavními. Asi po půl roce je zabiju a maso buď sníme, nebo ho prodáme, protože mě hodně lidí v mém městě žádá o staženého králíka. Když jsou v hnízdě třeba jen dvě králíčata, tak většinou nemají správnou kresbu, ale je velká výhoda, že rostou velmi rychle, což ale to platí u všech plemen.

Za tu dobu, co králíky chovám, jsem odchoval už několik generací, a proto když se samička připravuje ke kocení, nejsem z toho vůbec nervózní – buď přežijí, nebo ne. Jak jsem již zmiňoval, samičky jsou prý dobré matky. V mém chovu tomu tak ale není – někdy si nenatrhají chlupy, někdy je ani v hnízdě nenakojí a podobně.

V zimě krmím senem a v létě trávou z naší parcely. Hodně chovatelů tvrdí, že tráva pro králíci zdraví není dobrá, ale můj strejce opouje: „Neboj se toho, já krmím zeleným celý život a žádnému králíkovi se nic nestalo.“ Samozřejmě že na jaře, kdy je tráva šťavnatá, do ní míchám seno. Také se jim nesmí dávat tráva hodně mokrá, ale zase se má sekat ráno, když je ještě orosená.

Hněj se snažím kydat, když je to potřeba. Stelu ječnou slámou, ze které si králík i něco překousne. Když jsem u toho překousávání, jeden den v týdnu dám všem králíkům

místo směsi tvrdé pečivo. Na sušení jsem zaměstnal pár příbuzných a sousedy.

Velkým problémem v chovu králíků jsou nemoci. Snažil jsem se jim předejít. Lil jsem mladým králíčatům do vody ocet a jiné léky, ale zjistil jsem, že například kokcidióza se moc vyléčit nedá. Když vidím králíka, že mu něco je, musí pryč. Jestliže je veliký, tak ho hodně lidí stáhne a sní. I my to tak děláme, ale když je malý, tak ho praštím klackem a odvezu pár metrů od domu a hodím ho do výběhu divokých prasat, ať má alespoň někdo užitek.

My se strejcem zabýváme králíky vždy u něj. Vždycky říká: „Zapřáhneme porážecí linku a jdeme na to.“ Já králíka klidně zabiji, ale ještě pořád se zaučuji ve stahování a jeho rozebírání. Nejvíce mě na tom baví stahování z kůže. Co se týče kuchyně, mám nejraději králíka na smetaně.

Nejvíce mě baví kydat králíkům na jaře nebo na podzim, když je příznivé počasí. V zimě mi je zima a hnůj je přimrzlý. V létě je zase vedro a hnůj smrdí a já se strašně potím. Do toho se mi tam ještě plete náš zvědavý pes, který si chce s králíky hrát. Ale když pak jsou prachy, oběd nebo čestná cena, řeknu si, musel jsem si to něčím zasloužit.

Příbuzní a kamarádi si myslí, že za králíky vydělávám hodně peněz. Není to pravda. Mám ještě papoušky, křepelky a holuby a vše, co vydělám, jde do krmení těchto zvířat včetně králíků. Z toho vyplývá, že to s penězi a chovem vychází nastejno. Je to prostě takový koníček, jen tak pro zábavu, a asi bych si nikdy nezvykl, kdybych chov zrušil.

Vojtěch Košťák, žák 8. třídy
(převzato z časopisu Chovatel 5/2019)

Lucie Dragounová, Lucie Baboráková, Katka Seidlová, Monika Jurásková, Petra Seidlová, Jana Prejsková a náhradnice Lucie Procházková se zúčastnily v sobotu 15. června 8. amatérského Mistrovství ČR v přetahování lanem ve Všejanech. V konkurenci šesti týmů obsadila děvčata krásné druhé místo! Gratulujeme!

Ani letos nevynechali sportovci sdružení kolem Jaromíra Kafky závody dračích lodí – Dragonfest, který se konal v sobotu 8. června v Nymburce

V sobotu 18. května uspořádali rožďalovičtí hasiči v budově bývalého hotelu námětové cvičení, kterého se zúčastnilo celkem pět jednotek z okolních sborů (Košík, Křinec, Kopidlno, Seletice a Tuchom) a Hasičský záchranný sbor Nymburk

Na pátek 3. května připravili hasiči pro děti z mateřské a základní školy Den otevřených dveří v hasičárně

V sobotu 1. června uspořádali hasiči společně se základní školou tradiční Dětský den, na nějž zavítalo na 130 dětí

Město Rožďalovice Vás zve na charitativní koncert

Pavel Vítek
Bohuš Matuš
Marian Vojtko
Michal Bragagnolo

www.4tenori.cz

Unique Quartet
4 Tenoři

6.9. 2019
od 18 hod.

**kostel sv. Havla
Rožďalovice**

CENTRUM PRO VŠECHNY

Výtěžek z koncertu bude věnován
Centru pro všechny Nymburk

Předprodej na MěÚ v Rožďalovicích

Photo © 2019 Lenka Halašová

Nosíte v botě klínek?

Bolí Vás kyčle a záda?

Je tu bezbolestné řešení!

Vyšetření zdarma!

Objednávejte na tel.: 607 718 951

Svatava Havlíková, Křinec

SH ČMS - Sbor dobrovolných hasičů Košík
a Obec Košík pořádají 6. ročník

TRAKTORIÁDY A SRAZU HISTORICKÝCH TRAKTORŮ

T
R
A
K
T
O
R
I
Á
D
A

sobota 31. srpna 2019
vstupné 50 Kč • děti do 120 cm ZDARMA

Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu v případě špatných klimatických podmínek.

Přihlášky na soutěž a informace na e-mail jsdh.kosik@seznam.cz nebo na tel.: 721 470 896, 733 608 583.

PROGRAM:

10:00	Slavnostní zahájení
11:00	Soutěž traktorů v jízdě zručnosti
12:30	Soutěž traktorů
14:00	Vyhodnocení soutěží traktorů
14:10	Prezentace firmy UN-COM s reálnou ukázkou v praxi

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

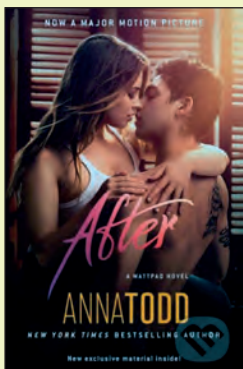
DOPROVODNÝ PROGRAM:

	Výstava traktorů a veškeré zemědělské techniky
10:00 – 12:00	Svezení koňským povozem, vystoupení Kyzivátovy dechové hudby Libáň
11:00 – 15:00	MS Košík – POZNEJ NAŠÍ PŘÍRODU
12:00 – 13:30	Vystoupení DUO ADAMIS
13:00 – 15:00	Jízda dětí na odstrkovadlech
13:30 – 16:00	Vystoupení Kyzivátovy dechové hudby Libáň
14:30 – 15:30	Orba starými pluhy (možnost vyzkoušení)
16:00	Oficiální ukončení

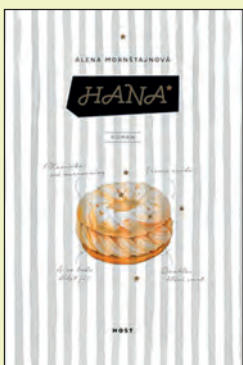
SPONZOŘI:

- Jan Buryan
Ing. Tomáš Czernin
AMAGRO
DAGROS
Řeznictví a uzenářství
František Grus
Zemědělská výroba
Heimanský s.r.o.
Zeos Lomnice a.s.
REPAROSERVIS spol s.r.o.
Dvůr Seletice
Tesařství Veselý
Rožďalovice
COMTEX s.r.o.
Strom Praha a.s.
Budějovický Budvar

Anna Todd: *Polibek*

Tessa má všechno – žije v láskyplném prostředí s chápající matkou a má kluka svých snů, laskavého, milého, kterého jí závidí všechny kamarádky. Lepšího už si ani nemohla přát. Tessa pohodový život ale v okamžiku změní jediné setkání. Hardin je pořádně drzý kluk, s nepřeslechnutelným, nafoukaným britským akcentem, sexy rozcuchem, tetováním a piercingem ve rtu. Tessa si nemůže pomoct – Hardin je zkrátka jiný než ostatní kluci, které poznala... A to po všech stránkách – dovede být i pěkně krutý. Neměla by ho spíš nenávidět? Jak to, že se od něj nemůže odpoutat? Nedokáže to – i přes všechny jeho chyby a prohřešky. Intenzivní vášnivou blízkost střídají neustálá Hardinova zmizení a výbuchy vzteku. Může takhle vůbec vypadat láska? Tessa sama nevěří, že by takový vztah mohl fungovat. Ale... jde odolat jeho polibku?

Alena Morštajnová: *Hana*

Existuje-li něco, co prověřuje opravdovost lidského života, pak je to utrpení. A existuje-li něco, co život znehodnocuje, pak je to utrpení, které člověk působí jiným. Jenže co když je přesto nevinný? Co když je to všechno jen shoda okolností a člověk je pouze bezmocným nástrojem osudu? Je zima roku 1954 a devítiletá Mira se přes zákaz rodičů vypraví k řece jezdit na ledových kráech. Spadne do vody, čímž se její neposlušnost prozradí, a je za to potrestána tím, že na rodinné oslavě nedostane zákusek. Nevinná příhoda z dětství však pro Miru znamená zásadní životní zvrat. Příběh, který vychází ze skutečných událostí, popisuje Alena Morštajnová ve strhujícím tempu a se smyslem pro dramatičnost, až má čtenář pocit, že sleduje napínavý film. Zůstává jen otázka, zda se kra osudu nakonec přece jen rozpustí...

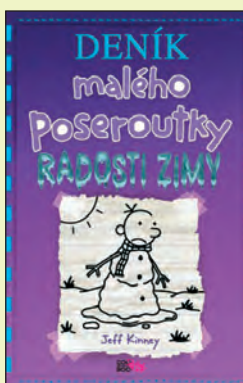
Martin Greenfield: *Krejčí z Osvětimi*

Autor se narodil ve vesničce Pavlovo na Podkarpatské Ukrajině v Československu, kde začíná jeho životní příběh o tom, jak se z židovského chlapce, který přežil Osvětim a Buchenwald, stal jeden z nejvyhledávanějších krejčích v Americe. Ve své biografii se autor krátce dotkne období šťastného dětství a potom popisuje útrapy v Osvětimi a Buchenwaldu, kde přišel o celou rodinu. Po válce krátce sloužil v československé armádě, potom pobýval v Budapešti, ale nakonec emigroval do Spojených států, kde si našel práci u společnosti GGG, v níž se postupně vypracoval z poslíčka až do nejvyšší exekutivy. Nakonec si založil vlastní oděvní firmu, která dosáhla takového věhlasu, že oblékal i přední americké osobnosti od sportovců, moderátorů přes slavné hvězdy, jako byl například Frank Sinatra nebo Michael Jackson, až po kongresmanky a přední politiky, jako je Barack Obama či Donald Trump.

Anne Jacobsová: *Venkovské sídlo – Zlaté časy*

Když sedmdesátiletá Franziska krátce po pádu Berlínské zdi navštíví bývalé rodinné panství Dranitz ve východním Německu, kde vyrůstala, je rozhodnutá zůstat tady už natrvalo. V pohnutých časech 2. světové války musela její rodina venkovské sídlo na příkaz sovětské okupační správy opustit. Touha po domově však Franzisku nikdy neopustila. Společně s vnučkou Jenny se snaží vrátit starobylému venkovskému sídlu dřívější lesk. Přitom se jí vynořují vzpomínky na bezstarostné dětství, na ztrátu rodičů a sourozenců, i na první velkou lásku, Waltra Iversena, kterého jí vzala válka. Když se náhle dozví, že je Walter naživu, začne rozplétat příběh, který by mnozí raději nechali spát...

Jeff Kinney: *Deník malého poseroutky – Radosti zimy*

Třinácté dobrodružství malého poseroutky. Sněží a nelitostné koulovačky začínají! Když Gregovu školu zasypou hromady sněhu, promění se čtvrt Heffleyových v jedno velké zimní bojiště. Nepřátelské skupiny soupeří o území, staví obrovské sněhové pevnosti a válčí v mnoha nezapomenutelných koulovačkách. V nastalém zmatku čeká Grega a jeho nejlepšího kamaráda Rowleyho Jeffersona boj o život. Dokážou navázat důležitá spojení a vyhnout se zradám? A co až sníh roztaje? Stanou se z nich hrdinové?

Diana Gabaldon: *Cizinka*

Píše se rok 1945 a Claire Randallová, bývalá armádní zdravotní sestra, se právě vrátila z války, aby se znovu setkala se svým manželem a vydala se na druhé líbánky. Při prohlídce jedné ze starověkých kamenných ruin, které jsou rozestry po celých britských ostrovech, se však dotkne jednoho z menhirů. Náhle je z ní Sassenach – cizinka – ve Skotsku zmítaném válkou a nájezdy klanů v pohraničí, to vše léta Páně 1743. Claire je katapultována zpět v čase silami, kterým nerozumí. Ocitá se uprostřed intrik zemanů a špehů. A právě zde se setká s Jamesem Fraserem, galantním skotským bojovníkem, který ji zahrne láskou tak bezbřehou, že se Claire bude muset rozhodnout mezi věností a touhou; mezi dvěma naprosto odlišnými muži; mezi dvěma životy, které nelze vzájemně skloubit.

Samuel Bjørk : *V lese visí anděl*

Holger Munch miluje vážnou hudbu, matematické hádanky a pokuřování cigaret. Kromě toho je policejní detektiv. Už se chystá do důchodu, v němž si tohle všechno užije, jenže Norskem právě otřásají podivné vraždy šestiletých holčiček, které někdo obléká do bílých šatiček a nechává v lese s cedulkou „Cestuju sama“ na krku. Munch se tak musí postavit do čela speciální jednotky a hlavně přesvědčit Miu Krügerovou, slavnou vyšetřovatelku, aby se vrátila do služby. Podaří se mu to? Dokáže Mia Měsíční paprsek, jak jí přezdívaly norská média, vyřešit případ plný symbolů a slepých uliček? Vrah si s detektivy evidentně pohrává a celé Norsko se může jen strachovat, že se v lese objeví další malý anděl.

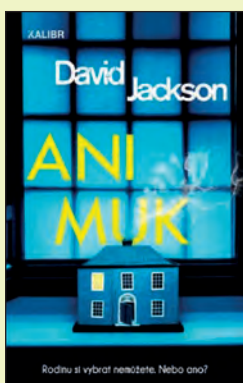
Michal Sýkora: *Ještě není konec*

Je horké srpnové odpoledne roku 1987. Končí prázdniny a dvanáctiletá Hana se v prvorepublikové vile u řeky na periferii města nechtěně stane svědkem mimořádně brutální vraždy. Příslušníci Veřejné bezpečnosti pachatele nápadně rychle zadrží a její tvrzení, že vrahem byl ve skutečnosti podivný zelený přízrak, ze všeho nejvíc připomínající vodníka z Erbenovy Kytice, nikdo nebere vážně. Policejní komisařka Marie Výrová se tentokrát bude zabývat čtvrt století starou vraždou. Po setkání s Hanou Kolihovou, která se z hrůzného zážitku nikdy nevzpamatovala, zpočátku jen ze zvědavosti prostuduje spis dávno uzavřeného případu. Záhy ale nabyde jistoty, že se tehdejší vyšetřovatelé dopustili řady chyb a že k šokujícímu zločinu mohlo mít motiv a příležitost mnohem víc obyvatel onoho zdánlivě ospalého domu.

Tatiana de Rosnay: *Klíč k minulosti*

Paříž, červenec 1942: do bytu, v němž bydlí desetiletá Sára společně s bratříčkem a rodiči, vtrhne francouzská policie. Malý Michel odmítne s muži odejít a schová se do skříně, jejíž intimitu se sestrou často sdílí. Sára Michela ve skříně zamkne v domnění, že se za pár hodin zase vrátí. Netuší, že slib, který mu na odchodu dala, nikdy nesplní. Francouzská policie Sáru i její rodiče dopraví do prostorů Vélodrome d'Hiver, nedaleko Eiffelovy věže, kde se v průběhu jednoho dne shromáždí na třináct tisíc Židů. Po týdnů, který masa lidí stráví v nelidských podmínkách, policie Židy odešle do tábora v Beaune-la-Rolande a později do Osvětimi. Sáře se ale z Beaune-la-Rolande podaří utéct, v kapse stále uchovává klíč od skříně...

David Jackson: *Ani muk*

Malcolm a Harriet Bensonovi vypadají jako zcela obyčejní, usedlí padesátníci... až na to, že doma vězní desetiletou Daisy. A nyní se Bensonovi rozhodli do svého domova „přivést“ novou dceru. Když pak malá Poppy zmizí, je to nejen začátek strašné noční můry pro její rodiče, ale i jednoho z emocionálně nejvíce vyčerpávajících případů detektiva Nathana Codyho a jeho kolegyně Megan Webleyové.

ROŽDALOVICE DŘÍVE A NYNÍ

Kostel sv. Havla a Obecná škola dívčí na pohlednici z roku 1914 (archiv Nadačního fondu Jendy Rajmana)

Současný pohled, fotografoval Viktor Dobrev (14. dubna 2018)

